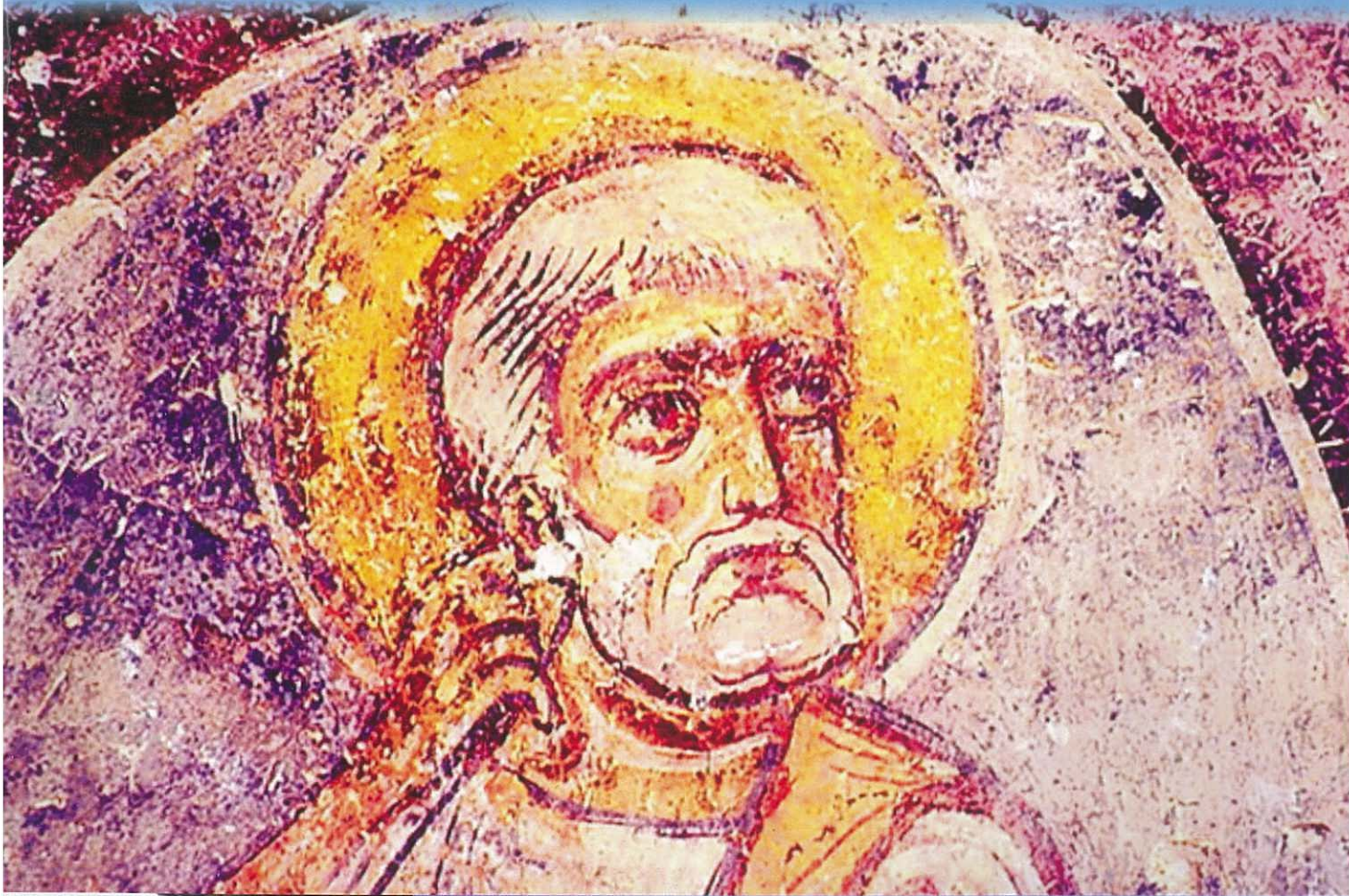

NİĞDEmiz

BAŞKENT NİĞDE VAKFI YAYIN ORGANI

BAHAR 2014 SAYI: 90

Niğde andaval bedesten
ANDAVAL - AKTAŞ

BAŞKENT NİĞDE VAKFI

2014 - 2015

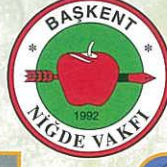
YÖNETİM KURULU

Muzaffer TUNA
Başkan

Muharrem ÖZMEN
Başkan Yrd.

Hakkı ULUPINAR
Muhasip Üye

Ahmet ŞENOL
Üye

Cemil DERELİOĞLU
Üye

Ali KURTARAN
Üye

Mehmet ÇETİN
Üye

Ahmet BALABAN
Üye

Ahmet ÇİMEN
Üye

NİĞDE DERNEKLER FEDERASYONU YENİ YÖNETİMİ

Başkan: Emin Özer

Başkan Yardımcısı: Ahmet Efe

Sekreter: İhsan Afşar

Mali Sekreter: Berran Altuntecim

Üyeler: Ahmet Çimen, İbrahim Motor, Adnan Başata, Endoğan Ünsal

ULUKIŞLA YARDIMLAŞMA DERNEĞİ YENİ YÖNETİMİ

Başkan: Kemal Erdağ

Başkan Yardımcısı: Zafer Demir

Sayman: Mustafa Şenol

Üyeler: Ahmet Öğüt, Kemal Ardalı, İhsan Afşar, Nazif Ünsal

BOR DERNEĞİ YENİ YÖNETİMİ

Başkan: Berran Altuntecim

Başkan Yardımcısı: Ömer Tutumlu

Sekreter: Mefkure Ugurlu

Muhasip Üye: Serdar Selamoğlu

Üyeler: Erol Atalan, Koray Çağlar, Atif Atasever

BAŞKENT NIĞDE VAKFI
Yayın Organı
(üç ayda bir yayımlanır)
Basım Tarihi: 01.04.2014

Sahibi
Başkent Niğde Vakfı Adına
Vakıf Başkanı
Muzaffer TUNA

Yazı İşleri Müdürü
Ahmet ŞENOL

Yayın Danışma Kurulu
Kemal ERDAĞ
Nadi ÖZDAMAR
Muharrem ÖZMEN

Editör
Kezban DALAK

Sponsor
Hüseyin ÇELİK

Yazışma Adresi
G.M.K. Bulvarı No:55/1
Maltepe-ANKARA 06570
Tel-Faks: **(0312) 231 79 91**
E-Posta: **nigdevakfi51@gmail.com**
Web: **www.nigdevakfi.com**
Yayın Türü: **Yerel Süreli Yayın**
Posta Çeki No: **108 000**

Tasarım & Baskı
ALP OFSET MATBAACILIK LTD. ŞTİ.
Ali Suavi Sokak No: 60 Maltepe - ANKARA
Tel: 0312 230 0997 • www.alpofset.com.tr
alpofset@alpofset.com.tr

Bu dergi Basın Ahlak İlkelerine uyar.
Dergimize gönderilen yazılar yayınlansın veya yayınlanmasın iade edilmez. Yazılardan yazarları sorumludur. Dergimize gönderilen yazılar kaynak gösterilerek iktibas edilebilir. Yayımlanan yazılara telif ücreti ödenmez. Dergimiz 'Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'nın 28 temmuz 1996 gün ve 8412 sayılı yazılar' ile ilköğretim ve ortaöğretim öğrencileri için tavsiyesi uygun bulunmuştur.

Niğde Vakfı Banka Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası: 34537777 Ankara
IBAN: TR250001001235345377775001
BURS EĞİTİMİ YARDIMI İÇİN:
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası: 34537804 ANKARA
IBAN NO: TR600001001235345378045001

SUNUŞ

DEĞERLİ NIĞDELİ HEMŞERİLERİMİZ

Başkent Niğde Vakfı'nın 22.02.2014 tarihinde yapılan Olağan Genel Kurulu'nda Değerli Katılımcıların teveccühleri ile, Vakfımızı 2014-2016 yılları arasında yönetme görevi kurulumuza verilmiştir.

Vakfımız adına gerçekleştirdikleri, önemli ve başarılı hizmetleri nedeniyle önceki Başkanlarımız Merhum Musa Balaban ve Sayın Şeyda Doğançioğlu'na şükranlarımızı sunarak başlamak istediğimiz görevimizde yönetim olarak öncelikli hedefimiz, Vakıf Senedi doğrultusunda sosyal etkinlikleri, eğitim ve kültür faaliyetlerini artırmak, Vakıfla ilişkileri zayıflamış ve dahası kopma noktasına gelmiş olan üyelerimize ulaşarak bağlarımızı güçlendirmek ve Vakfa yeni üyeler kazandırmak, Vakıf gelirlerini artırmak olacaktır.

Vakfımızın yayın organı, NIĞDEmiz dergisinin içeriğini zenginleştirip, kalitesini artırarak daha fazla Niğdeliye ulaşmasını sağlamak da ana ilkelerimiz arasındadır.

Niğde'mizi tanıtıcı etkinlikleri gerçekleştirmek, başta Çamardı ve Ulukışla ilçelerimiz olmak üzere ilimizin tamamını tanıtan belgeseller hazırlama amacındayız.

Şehirlerin ve şehirleşmenin hızla geliştiği çağımızda en büyük arzumuz, daha fazla sayıda hemşerimizle daha güçlü dayanışma içerisinde olmaktır.

Saygılarımla

Muzaffer TUNA

Başkent Niğde Vakfı Başkanı

İÇİNDEKİLER

Sunuş.....	1	Ecemiş Suyuna Yeni Ortak.....	17
Vakfımız Hakkında	2	Kissadan Hisseler	19
Uzaktakilere.....	4	Bayram Sevinci.....	21
Terketmedi Sevdan Beni.....	6	İsmail Güven'in Ardından.....	23
Niğde'de Çocuk Gelin.....	7	Öküz Mehmet Paşa Kervansarayı.....	26
Halk Kültürü.....	8	Prof. Dr. C. Tayyar Sadıklar	
Niğde Lisesi İlk Mezunları	10	Türk Japon Vakfı	27
Niğdenin Betonla İmtihani	12	Nasıl Bir Belediye Başkanı?.....	28
Süt Ürünleri.....	14	Kısa Niğde Haberleri	29
Form Yazı - Şartlar.....	15	Vefat ve Başsağlığı.....	32

VAKFIMIZ HAKKINDA

Yazan:
Yavuz DEMİRTAŞ
Vakıf Kurucu Başkanı, Denetçi

22 Şubat 2014 tarihinde gerçekleştirilen Vakfımız KURUCULAR VE MÜTEVELLİLER Yıllık Olağan Toplantısında görevlendirilen Yönetim, Denetim ve Disiplin Kurulu üye isimleri Dergimizin bu sayısında yer almıştır. Zor bir dönemde görev alan Yönetime başarılar dilerim.

Yönetim Kurulu faaliyetlerine tüm Vakıf üyelerinin, ellerinden geldiğince ve güçleri yettiğince, yardımcı olacağı şüphesizdir. Üye olmayan üyelerimizin de, Ankaradaki Niğdelilerin bu en önemli Kurumuna, gerek maddi katkılarıyla, gerekse üye olarak veya yakınlarını üyeliğe teşvik ederek, yardımcı olacaklarını umuyor ve bekliyoruz.

22 yıl önce 68 Kurucuyla yoktan yarattığımız, sonraki yıllarda Mütevelli ve Normal üyelerimizin de gayretleri ve katkılarıyla mütevazi de olsa bugünkü Merkezimiz ile, masraflarımızı kısmen de olsa karşılayan diğer 2 Daireyi edinmemizde katkısı bulunanlara şükran borçluyuz. Dairelerden biri eski Milletvekilimiz müteveffa Ali Ulvi Arıkan tarafından bağışlanmıştır; kendisini her zaman için şükranla ve rahmetle anıyoruz. **(Vakfımızın kuruluş safahatı Şubat 2012 tarih ve 82 sayılı Niğdemiz Dergisinde anlatılmıştır).**

Vakfımız sayesinde Ankaradaki Niğdeliler (ayrıca diğer Niğde dostları) arzu ettiklerinde Merkez binamızda bir araya gelip sohbet edebilmekte; Kadınlar Kolu, Gençlik Kolu, Kültür ve Sanat Kolu gibi Çalışma grupları toplanıp faaliyetlerde bulunmaktadır. Ayrıca henüz kendilerine ayrı bir yer edinmemiş olan Niğde Dernekleri de Vakfımız çatısı altında faaliyetlerini sürdürebilmektedir.

Yine Vakfımız sayesinde Ankaradaki pek çok hemşehrimiz, kuruluştan itibaren düzenlenen çeşitli GECE ve benzeri organizasyonlarda bir araya gelerek sıla hasretini gidermeye çalışmıştır. Benzeri faaliyetler ve değerli üyelerimizin bağışları sayesinde, dardaki bazı üniversite öğrencilerine çok mütevazi de olsa birtakım sembolik yardımlar yapılmıştır; değerli üyelerimizce yaratılan imkanlar oranında yapılmaya devam edilmektedir.

Hedefler, Beklentiler:

Tüm bu faaliyetleri daha etkin olarak gerçekleştirmek, Vakfımızı maddeten daha da geliştirmek, Üyelerimiz yanında Ankaradaki diğer hemşehrilerimize ve öğrencilerimize de daha etkin olarak hizmet verebilmek Yeni Yönetimin şüphesiz en önemli hedefi olmalıdır.

Ayrıca Vakfımızın Kuruluş yıllarındaki canlılığı sağlamak, giderek azalan üye ilgisini geri kazanmak, Burs/Eğitim yardımı ve diğer bağışları artırmak; bunları sağlamak için, Genel Kurul Toplantısında da dile getirildiği üzere, Vakfımıza yeni üyelikler kazandırmak da önemli bir başka hedeftir.

Üyelerden ve diğer Hemşehrilerimizden Beklentiler:

Tüm üyelerimizin Vakfa ilgilerinin devamı, üye olsun-olmasın Ankaradaki (ve olabildiğince Ankara dışındaki) hemşehrilerimizin Vakıf etkinliklerine katılmaları ilk ve önemli beklentilerimizdendir.

Vakfımıza bugüne kadar bir nedenle üye olmamış hemşehrilerimizin ilk fırsatta Dergide yer alan Formu doldurup Vakıf Merkezine başvurmaları bir başka beklentidir.

Bu vesileyle, gerek mevcut üyelerimizin Adres ve bilgilerinin yenilenmesi, gerekse henüz üye olmamış hemşehrilerimizin başvuruları için Dergimizde yer alan FORMU fotokopiyle çoğaltarak diğer yakınlarına dağıtılmalarını bekleriz. Üyelik şartları aşağıdadır.

Üyelik şartları:

Vakıf Ana Sözleşmesine göre; üye olsun-olmasın tüm Hemşehrilerimiz ve Niğde Dostları Vakfın tabii üyesi addedilir. Kendilerinin fırsat buldukça **GMK Bulvarı No: 55/1 Maltepe - ANKARA** adresindeki Merkezimize uğramalarını ve olabildiğince etkinliklere katılmalarını dileriz.

Daha aktif rol almak ve imkanları oranında maddi katkıda bulunmak için ise, bahsedilen FORM'u doldurup, 22 Şubatta gerçekleştirilen Genel Kurulumuzda belirlenen Katkı Paylarıyla birlikte Vakıf Merkezine başvuruda bulunmalıdır. Kurucu üyeler dışında başlıca 3 türlü üyelik söz konusudur:

NORMAL KAYITLI ÜYELİK:

İlk girişte en az **100 TL** bağışta bulunmak; ve yıllık en az **40 TL** aidat ödemek kaydıyla, "Yönetim Kurulu oluruyla" gerçekleşir.

MÜTEVELLİ ÜYELİK:

İlk girişte en az **500 TL (1 Burs eşdeğeri)** bağışta bulunmak; yıllık en az **100 TL** aidat ödemek

kaydıyla ve "Kurucular Kurulu oluruyla" gerçekleşir. (Seçme hakları bir sonraki Kurul Toplantısında yürürlüğe girer).

ONUR KURULU ÜYELİĞİ İÇİN:

İlk girişte en az **2500 TL (5 Burs eşdeğeri)** bağışta bulunmuş olmak; yıllık en az **150 TL** aidat ödemek kaydıyla ve "Genel Kurul oluruyla" gerçekleşir.

Tüm üyelikler için; Kadınlar ve öğrencilerin belirtilen asgari tutarların yarısını ödemesi yeterlidir. Tabiatıyla Üyelerin Vakıf üyeliğine mani durumlarının bulunmaması esastır.

Burs/Eğitim yardımları:

Vakfımızın etkinlikleri içinde, bazı dar durumdaki Niğdeli öğrencilerimize Eğitim yardımı temini önem arz etmektedir. Ne yazık ki, vaktiyle yüzlerle ifade edilen burs tahsisatımız sayı olarak da, tutar olarak da çok azalmıştır. (Sayılar 20-30' lara kadar, tutarlar 500 liraya kadar düşmüştür).

Ne kadar sembolik olursa olsun, söz konusu birkaç yüz liraya bile ihtiyacı olan yüzlerce öğrenci kardeşimiz bulunduğunu göz ardı etmemeliyiz. Vakfımıza üye olsun-olmasın, tüm hemşehrilerimiz bu konuda imkanlarını zorlamalıdır. Vaktiyle burs verdiklerimizin geri dönüş yapmaması önemli değildir; bizim yaptığımız yardımlar zaten sembolik olup, "Karşılıksız Burs" niteliğindedir. Elbet bir gün onlar da aldıkları bu yardımları hatırlayacaklardır.

Gerek Üyelik başvuruları, gerekse bağışlarınız ve etkinliklere katılım için Vakıf adresi, Banka hesap numaraları vs Dergimizin İlk Sayfasında yer almaktadır.

Tüm hemşehrilerime selam, saygı ve sevgilerimle.

UZAKTAKİLERE, UZAK KALANLARA VE KIRGINLARA ÇAĞRI

Yazan:
Muharrem Özmen

Saygıdeğer Niğdeliler,

Başkent Niğde Eğitim, Kültür, Sağlık, Sosyal Dayanışma ve Tanıtma Vakfı, kısa adıyla Başkent-Niğde Vakfımız bilindiği gibi 1992 yılında hepsi birbirinden değerli 68 kurucu üyenin maddi destek ve katkılarıyla kurulmuştur.

Vakfımızın temel amacı, Vakıf senedinde "Niğde İli ve Ankara'da, Niğde'de ve Niğde İli dışında yaşayan tüm Niğdelilerin eğitim, kültür, sağlık, sosyal, moral, turizm, tanıtma, spor, teknik, ekonomik ve diğer ihtiyaçlarını karşılamak üzere gerekli araştırma ve çalışmalar yapmak, yardımcı olmak, öneriler hazırlamak **ve bunları her türlü mali kaynak ve imkanlarla destekleyerek çözüme kavuşturmak.**" Şeklinde tanımlanmıştır.

Vakfımız kuruluşunun ilk yıllarında, birisi gerek yapılan bağışlarla, gerekse heyecanla ve büyük bir coşkuyla düzenlenen programlardan sağlanan gelirlerle, ikincisi Sayın Hüseyin Çelik'in başkanlığı döneminde alınan Maltepe'deki 2 daireye ilave-ten, Merhum Büyüğümüz Sayın Ali Ulvi Arıkan'ın bağışladığı Emek Mahallesi'ndeki daireyle birlikte 3 daire sahibi olmuştur.

Süreç içerisinde görev alan Tüm Değerli Vakıf Başkanlarıyla Yönetim Kurulları da aynı özveriyle çalışmalarına ve gayret etmelerine rağmen, son yıllarda düzenlenen etkinliklere yeterince ilgi olmamış, olamamış ve pek tabiidir ki, Vakfımızı güçlendirecek bir gelir sağlanamamış, özlenen atılım olamamıştır. Dahası, kendisini rahmet ve saygıyla andığımız önceki dönem Başkanımız Merhum Musa Balaban'ın düzenlediği oldukça geniş katılımlı organizasyonlardan da beklenen verim sağlanamamıştır.

Vakıf senedinin yönetimlere vermiş olduğu görevler doğrultusunda, kuruluşundan günümüze değin çeşitli geziler düzenlenmiş, konserler, kermesler yemek organizasyonları gerçekleştirilmiş, verilen bilgilerin doğruluğu çerçevesinde ve olabildiğince objektif değerlendirmelerle, onlarca öğrenciye eğitim yardımı yapılmış ve az veren candan misali karınca karınca da olsa burs verilmiştir. Niğde'mizi tanıcı organizasyonlara, organizatör ve katılımcı olarak iştirak edilmiştir. Üniversitenin kuruluşunda aktif olarak görev alınmış, katkı sağlanmış; Teknopark Projesi'ne destek verilmiştir.

Ancak, sarfedilen bunca çabalara ve gösterilen iyi niyete rağmen ne yazık ki Vakfımız zamanla giderek güç kaybetmeye başlamış ve buna bağlı olarak etkinliği de gündün güne azalmıştır.

Şöyle ki:

- 1- Vakfımızın 68 kurucu üyesinden 15'i vefat etmiştir. Kimi kurucu üyelerimiz bilinmeyen nedenlerle alınganlık göstererek vakfa kırılmışlar, bir kısım üyeler de Ankara'dan başka kentlere taşındıkları için vakıfla bağlarını koparmışlardır.
- 2- Vakfımızın 22 Şubat 2014'te kabul edilenler hariç 201 olan Mütevelli Üyesinden (5'i tüzel kişilik) 8'i vefat etmiştir. Ancak kalan 193 üyeden sadece 67'si, yani sadece üçte biri Vakıfla organik bağlarını sürdürmekte ve yükümlülüklerini yerine getirmektedir. Bazılarına ise ulaşmak dahi mümkün olmamaktadır.

- 3- Statüleri gereği ya da ülke çapındaki başarıları ile Onur Kurulu Üyesi olmaya hak kazanmış Saygıdeğer Üyelerden pek çoğunun da ne yazık ki vakıfla hiç organik bağları yoktur, ya da yeterince güçlü değildir.
- 4- Vakıftan, kısıtlı da olsa eğitim yardımı ve burs alan öğrencilerden pek çoğu mezuniyet sonrası iş sahibi de olup, belirli bir kazanç sağladıkları halde, bunlardan hiç birisi Vakfa ilgi göstermemiş ve geri dönmemişlerdir

Kuşkusuz, hal böyle olunca da güç kaybı giderek hızlanacak ve hiç arzu edilmemekle birlikte, bir gün Vakfın aktivitesi kaybolacaktır.

Hiçbir Niğdelinin istemeyeceği ve arzu etmediği böylesi bir durumla karşı karşıya kalmamak için:

- a) Kurucu üyelerin, Kuruluş aşamasındaki bağışları nedeniyle Vakfımıza karşı maddi bir yükümlülükleri olmamasına ve bu konularda gönüllülük ilkesi esas olmasına rağmen biz onların Vakıfla bağlarını koparmalarını istemiyoruz. Vakfa kırgın olan kurucular, kırgınlıklarını bir yana bırakıp vakıf gelirlerini artıracak somut önerilerini bizlerle paylaşsınlar, yol gösterip yardımcı olsunlar.
- b) Her geçen yıl Kurucu Üyelerden bir ya da bir kaçının kaybı nedeniyle Vakfın varlığını sürdürebilmek giderek mütevelli üyelere kalacaktır, kalmaktadır. Bu nedenle Mütevelli Üyelerimiz de Vakfın idamesi için Vakıfla bağlarını koparmasınlar ve lütfen ama lütfen maddi ve manevi yükümlülüklerini yerine getirsinler.
- c) Onur kurulu Üyeleri'mizin engin bilgilerine ve deneyimlerine her zaman ihtiyacımız olmuştur ve olacaktır. Bizlere lütfen yol gösterip yardımcı olsunlar. Şüphesiz Vakfın geleceği için onların rehberliği yanında,

maddi ve manevi katkılarına da ihtiyacımız vardır.

- d) Vakıftan burs ya da eğitim yardımı olarak okumuş, iş sahibi olmuş genç kardeşlerimiz, geliniz nerde olursanız olun. Vakfımıza üye olunuz. Sizlere verilen destek gibi sizler de karınca karınca okuyan kardeşlerinize destek olunuz. Gelecekte Vakıf Yönetimlerinde görev alınız.
- e) Değerli Niğdeli İş Adamlarımız, sanayicilerimiz, bilinen ya da gizli zenginlerimiz sizler de:

- Vakfımızca düzenlenecek olan Organizasyonlara, tanıtımlara reklamlarınızla, maddi katkılarınızla destek veriniz, sponsor olunuz.
- Vakfımızın yayın organı ve Niğdelilerin haberleşme aracı "NİĞDEMİZ" dergisini reklamlarınızla destekleyiniz.
- Dilerseniz, kriterleri tarafınızdan belirlenmek şartıyla kendi adınıza, firmanız ya da aile büyükleriniz adına vakfımız aracılığıyla burs ya da burslar veriniz, eğitim yardımları yapınız.
- Vakfımızı yaşatacak ve güçlendirecek yatırımları gerçekleştirebilmek; yurt, sağlık ve dinlenme merkezi v.b sosyal tesisleri yapabilmek ya da yaptırabilmek için ihtiyaç fazlası arsa ya da emlaklarınızdan vakfımıza bağış yapınız.

Şüphesiz, dile getirilen bu tür katkılar ve etkinlikler ne kadar artarsa Vakfımız da o kadar güçlenecek belki de -inşallah- Kayseri vb. il vakıflarıyla yarışabilecek düzeye gelecektir. Dolayısıyla, böylesi bir durum Vakıf yönetimlerinde görev alacakları da motive edecek ve güçlendirecek, 22.04.2014 günü gerçekleşen son seçimdeki gibi seçimlere zoraki oluşturulan tek listeye değil, hizmet için birbiriyle yarışan birkaç listeye gidilecektir.

Saygılarımla.

TERKETMEDİ SEVDAN BENİ

Yazan:
Refik Aslan Öztürk

Dergimizin sahibi ve Başkent Niğde Vakfı'nın Başkanı Musa BALABAN'ın vefatı dolayısı ile kendisini rahmetle anıyor, yakınlarına ve dergi okurlarına başsağlığı diliyorum. Yeni Başkanımıza da başarılar.

Balaban Başkan vefatından kısa süre önce beni telefonla arayarak yazı ve karikatür göndermediğim için küskün ve kırgın olduğumu düşünmüştü. Asla böyle bir şey düşünemezdim. Zira ben Niğde'yi yalnızca eski Valisi olduğum için değil; kültürüyle gelenek ve görenekleriyle, en önemlisi de sıkı eliyle iktisat etmesini bilen ahalisiyle memleketim Yozgat'a benzediği için seven birisiyim. Kimseye zararı olmayan, riyasız ve çıkarsız bir sevgi bu, sevgi kadar o şehre ve insanlarına karşı duyulan içten bir saygıdır. Mahallesini, caddesini, sokağını tek tek bilir, adım adım gezip dolaşırdım. Beni kendilerine yakın bulanlar çaya davet eder, yada yemem için iki elma sıkıştırırdı elime, cebime kuru üzüm doldururlardı, **"yürürken ye"** diye. Duygulanırdım.

Erzincan'a giderken konağın önünde vedalaşmadan düştüm yollara. Acele edişim ve gidişim üzmemek ve üzülmemek içindi. 5-10 dakikalığına makama gelen fırıncı Yaşar usta (Demir) yolda yetişip fırından yeni çıkmış ekmeği, Hanımağa (Zekiye Yüksel) oğlu Ömer Bey ile yolda eğlencelik olsun diye kabak çekirdeğini yetiştirmişti. Hava soğuk yollar kaygan, karlı-buzlu, Demir Kazık Dağı Niğde hududundan çıkıncaya kadar beni yolculuyordu sanki. Ben o duyguyla o hüznüle ayrılmıştım Niğde'den. Aradan 12 yıl geçti, gidiş o gidiş. Arayan, soranlarıma gönülden selamlar. Şair Ahmet Arif'in dediği gibi bende Niğde şehri için **"Terketmedi Sevdan Beni"** diyorum. Niğde'nin daha güzel günler görmesi, kalkınması gelişmesi için çaba ve çalışmaları ilgiyle, sevgiyle ve coşkuyla izliyorum. Mesela Üniversitemizin CULLAZ SOKAĞI'na olan ilgisinden dolayı ziyadesiyle seviniyor, neredeyse kazmayı-küregi kapıp orada çalışmak için koşmak istiyorum.

Öküz Mehmet Paşa Kervansarayından sonra Tiya-na Antik Kenti'nin, Köşk Höyüğü'nün ve Gümüşler Manastırı'nın dünya kültür mirasına kazandırılacağı günlerin yüksek hayaliyle sizleri selamlarım.

ŞANS EŞİTLİĞİ

Yazan:
Kemal ERDAĞ
Emekli Öğretmen

Günümüzde göz ardı edilen önemli bir gündem, kim- senin dikkatini çekmiyor, nedense. Başında Milli kelimesi bulunan, ülkenin geleceğini belirleyen, insan olmanın, yurttaş olmanın, bilim adamı olmanın temel bilgi ve becerilerini veren bir kurumun getirildiği son durum. Devlet eliyle yürütülmesi gereken hizmetlerin bazıları taşeronlara verilebilir. Devletin bizzat yapması gereken bir hizmet var ki oda; eğitim. Maalesef günümüzde; çocuklarımızı teslim edip, huzurla eğitimlerini gerçekleştireceğimiz bir sistem ve imkanlar bulunmamaktadır. Özel okullara ağırlık verilmesi, dar gelirli vatandaşları, dolayısı ile çocuklarını zorda bırakmıştır. Özel okul imkanlarının cumhuriyet okullarında da olması halinde, özel okullara itiraz edilemez. Ama, ahırdan bozma sınıflarda, öğretmensiz, araç gereç olmaksızın okumaya çalışan çocuklarla; kaloriferli, dil ve çeşitli laboratuvarların, tek kişilik sıralarda okuyan çocukları gel aynı sınavlarla değerlendirir. Bu, eğitimde fırsat eşitliğine taban tabana aykırı bir durum.

Eğitim ve öğretimi gerçekleştiren elemanların nitelik ve nicelikleri de diğer altyapı kadar önemli. Bilimsel düşünmeyi ve kurgulamayı yapan ve yaptırın elemanların isabetli görev almaları ile birlikte, laik ve demokratik yapıdaki elemanların yeni nesillerin yetişmesinde etkin rolleri olur. Ne var ki; eğitimdeki milli vasfı göz ardı edilince, istenilmeyen noktalara gelinmiştir.

Devletin yerine getirmediği görevler nedeniyle; adalet, güvenlik, sağlık ve eğitim ihtiyacı vatandaşların eşit haklardan yararlanmasını engellemiştir. Cumhuriyetin temel ilkeleri, devlet imkanlarından vatandaşların eşit olarak yararlanmasını sağlamaktır. Parası olanlar, özel okullarda ve daha iyi okullarda, okurken, parası olmayanların da iyi, kötü asgari okuma yazma öğrenmesiyle yetinmeleri gibi, eşitsizliğin somut örneği verilmektedir. Sonuç itibarıyla; eğitim ve eğitim kurumları siyasallaştırılmamalı. Özel okulların sahip olduğu imkanlar diğer okullara da sağlanmalıdır. Zira çocuk hakları evrensel beyannamesinde; tüm çocuklara, eşit imkanlar sağlanması öngörülmektedir.

Eğitim ve öğretimin vaz geçilmez unsuru öğretmendir. Öğretmenin donanımlı yetiştirilmesi, meslek içi eğitimlerle geliştirilmesi, temel bazı sorunları da yerinde çözecektir.

Geleceğe güvenle bakabilmemiz; iyi yetişmiş, soran, sorgulayan, ülkesini, vatanını, öz varlıklarını seven insanlar yetiştirmemize bağlıdır. Bu da eşit şartlarda okuyan, eğitim görenlerle olacaktır.

NIĞDE'DE ÇOCUK GELİN OLMAK

Yazan:
Dr. Yeşim Macit

"Erken Yaşta Evlilikler" konusunda geçtiğimiz günlerde gazete ve televizyonlara yansıyan bir haberde Niğde'nin birinci sırada olması biz Niğdelileri hem çok üzdü, hem de çok düşündürdü. Bir zamanlar "Eğitilmiş İller" arasında ilk sıralarda görmeye alıştığımız, okuma-yazma oranı en yüksek il olarak gurur duyduğumuz Niğde, ne yazık ki, **"Erken Yaşta Evlilikler"** de ilk sırayı alarak hepimizi mahcup ederken, tüm toplumun da dikkatini çekti.

"8 Mart Dünya Kadınlar Günü"nde Türkiye'nin gündeminde **"Çocuk Gelinler"** ve yine kadınlara yönelik şiddet ve cinayetler var. 2013 yılında 237 kadın, 2014'ün ilk ayında 27 kadın erkekler tarafından öldürüldü. Daha vahim olarak öldürülen kadınlar içinde, başvurduğu halde koruma verilmeyen ve çocuk denecek yaşta olanlar ön plana çıkmaktadır. Cinayet ile hayatını kaybeden kadınların dörtte biri 20 yaşın altındaydı.

Bu açıdan bakardan, şiddetin giderek daha genç kuşaklara yöneldiğini görürüz. Bunda 4+4+4 eğitim sisteminin de payı olduğunu göz ardı edemeyiz. Yaşam hakkından kolaylıkla mahrum bırakılan kadınlarımızın, eğitim haklarının da rahatlıkla gasp edildiğini, eğitimden mahrum bırakılan kız çocuklarının da kolaylıkla öldürülebileceğini görmekteyiz.

Bugün Türkiye'de kadınlar, yüzyılı aşan bir mücadele ile elde ettikleri kazanımlarının aşındığı bir dönemi yaşıyor. Kadının toplum içinde etkinliğini gösteren uluslararası sıralamalarda, Türkiye gelişmiş ülkelerin çok gerisinde yer alıyor. Oysa Türkiye'de kadınlar seçme ve seçilme hakkını, birçok başka ülke kadınından daha önce elde etti. 1930'larda, ülke kadınlarını toplumsal yaşama katmayı hedefleyen Atatürk'ün Aydınlanma Devrimi, geçmişten gelen bir kadın hareketinin siyasal ve sosyal hak talepleri ile buluşmuştu.

Günümüz Türkiye'sinde kadınlar, eğitim, istihdam, gelir, zenginlik, siyasal yaşama ve yönetime katılım konularında ilerleme sağlayamıyor. Oysa Türkiye, yakın geçmişte BM ve AB'nin temel haklara ilişkin birçok sözleşmesini onaylamış, anayasasında, **"Aile, Türk**

toplumunun temelidir ve eşler arasında eşitliğe dayanır" hükmünü ekleyerek anayasal eşitliği sağlamış bir ülke olarak görünüyor. Pozitif ayrımcılığın anayasanın eşitlik ilkesine aykırı olmayacağına ilişkin bir düzenlemenin yapılmış olması bile, ülkemizde kadınların ikincil durumlarını değiştirmiyor.

Maalesef günümüzde **"Kadının Yeri Evidir"** anlayışına uygunluk sağlayacak uygulamalar giderek yaygınlaşıyor. 15 yaş üstü kadınların dörtte üçü, yani 20 milyon kadın evde oturuyor. 13 milyon kadın kendini "ev kadını" olarak tanımlıyor. Bir milyon kadın çalışmak istiyor, ama iş bulamadığı için çalışmıyor. 24 milyon çalışanı olan ülkede 20 milyon kadın çalışmıyor. 11 milyon sigortalı çalışanın, ancak 2, 5 milyonu kadın. Kadınların yüzde 60'ı kayıt dışı çalışıyor. Türkiye'de kadınların mülkiyet sahipliği yüzde 1'i geçmiyor. Erkekler, kadınlardan beş kat daha fazla gelir elde ediyor.

Kadınların bedeni, cinselliği, giyimi, istemediği gebeliği sonlandırma hakkı, nasıl doğum yapacağı; ataerkil, muhafazakar, totaliter anlayışın ilgi alanında ve denetimi altında.

Bu ülkede kadınlar namus cinayetlerine, töre cinayetlerine kurban ediliyor. Her gün meydanlardan, salonlardan, televizyon kanallarından yayınlanan kin, nefret, ötekileştirme ve şiddet söylemleri de, kadınlara yönelen şiddeti de besliyor. İnanç, etnik köken ve cinsiyet ayrımcılığı derinleşiyor. Yargı ve hukuk alanında yaratılan kaos, adalet duygusunu ortadan kaldırıyor.

Tarih, adil ve eşit olmayan uygulamalara kadınların her dönemde karşı çıktığının kanıtlarıyla doludur. Kadınlar sorgulamaya, soru sormaya başladığında onu yönetenlerin şapkalarını önüne koyarak biraz düşünceleri ve biraz da korkmaları gerekir.

Geçmişte hak ve eşitlik mücadelesinde yanarak yaşamların yitiren emekçi kadınlar, günümüz düzeninin istismar ettiği, inanç değerleri sömürülen, insanlık hakları gasp edilen, çocuk yaşta evlendirilen, çocukları ellerinden alınan ülkemiz kadınlarının mücadelesine ışık tutacaktır. Saygılarımla.

HALK KÜLTÜRÜMÜZDE DEĞERLERİN KORUNMASI

Yazan:
Ahmet ŞENOL
Halk Kültürü Araştırmacısı
Yazar/Fotoğraf Sanatçısı

Kültür sözcüğü kısaca "toplumların yaşam biçimi" olarak tanımlanabilir. Milli kültür ya da geleneksel halk kültürü ise toplumların öz kimliğini oluşturan, toplumun üyelerini birleştiren, o toplumu diğer toplumlardan farklı kılan değerler bütünüdür.

Modernleşmeyle birlikte ortaya çıkan "küreselleşme" sonucunda egemen kültürler tüm dünyayı etkisi altına almış; dünya tek tipleşme tehlikesiyle yüz yüze gelmiş ve toplumların geleneksel kültür öğeleri büyük oranda kaybolmaya yüz tutmuştur. Birleşmiş Milletler Bilim, Eğitim ve Kültür Örgütü olan UNESCO bu durumu yerel kültürler açısından tehlike olarak görmüş önlem olarak çeşitli girişimler başlatmıştır.

UNESCO, insanlığın değeri olarak kabul edilen dünya çapındaki kültürel ve doğal mirasın tanımlanması, korunması ve gelecek nesillere aktarılmasını amaçlamaktadır. UNESCO'nun kültürel değerlere farkındalık oluşturmak ve koruma amaçlı önerileri arasında, yaygın ve örgün eğitim kurumlarının programlarına alınması, basın ve yayın organlarının konuya yer vermesi ve müzeler kurulması gibi önlemler bulunmaktadır.

İletişim imkânlarının gelişmesi sonucunda küreselleşmenin kaçınılmaz olduğu günümüzde UNESCO'nun öngördüğü gibi yerel kültürel değerlerin öncelikle ortaya çıkarılarak araştırılması, kayıt altına alınması, tanıtılması, korunması ve güncellenerek işlevsel hale getirilmesi gerekmektedir. Yerel kültürel değerlerin önce ulusala, sonra da evrensele yayılması dünyada kültürel

çeşitlilik yaratacak, aynı zamanda ülkelere ekonomik getiriler sağlayacaktır.

Geleneksel halk kültürü deyince akla; halkın asırlar boyu deneyimler sonucunda kazandığı, nesilden nesile aktararak insanların ortak belleğinde yer etmiş kültürel değerleri gelmelidir. Bu değerler arasında gelenek-görenekler, dil, inançlar, geleneksel el sanatları ve meslekler, halk edebiyatı, giyim-kuşam, sözlü ve sözsüz anlatımlar, tören ve şenlikler, halk mutfağı, halk tiyatrosu, halk müziği, halk oyunları, çocuk oyunları, halk mimarisi ile birlikte daha pek çok alanı sayabiliriz.

Son yıllarda dünyada iletişim imkânlarının artması kültürler arası geçişi ve kabulü kolaylaştırmış, fakat bu durum ekonomik gücü büyük olan ülkelerin lehine sonuçlanmıştır. Siyasal ve ekonomik olarak güçlü olan devletler gelişmemiş ya da gelişmekte olan ülkelere ürettikleri ürünleri pazarlamakla kalmamış, aynı zamanda kendi kültür ve yaşam biçimlerini de aşılıyarak, ürünlerini daha çok satma yoluna gitmişlerdir. Sonuçta geri kalmış ülke insanları özentiyle kendi kültürlerini reddederek, egemen güçlerin dayattığı kitle kültürünü benimsemiştir.

Mustafa Kemal Atatürk bir konuşmasında

**"Efendiler! Yetişecek
çocuklarınıza ve gençlerinize
görecekları tahsilin hududu
ne olursa olsun en evvel ve
her şeyden evvel Türkiye'nin**

istikbaline, kendi benliğine, millî an'a nelerine (geleneklerine) düşman olan bütün unsurlarla mücadele etmek lüzumu öğretilmelidir.*" diyerek geleneksel değerlerin ülke geleceğindeki önemine dikkat çekmiştir. Atatürk ayrıca 20 Mart 1920'de Konya Türk Ocağı'nda gençlere hitabında ise "Milletimizin tarihini, ruhunu, geleneklerini, gerçek sağlam, dürüst bir görüşle görmeliyiz. Şu gerçeği de açıkça söyleyeyim ki, hâlâ ve hâlâ aydınlarımızın gençlerle arasında uyum sağlanmış değildir. Memleketi kurtarmak için bu iki zihniyet arasında uyum meydana getirmek gerekmektedir. Dünyanın bize saygı göstermesini istiyorsak, önce bizim kendi benliğimize ve milliyetimize bu saygıyı, duygu düşünce ve uygulamayla bütün davranış ve hareketlerimizle gösterelim. Bilelim ki, millî benliğini bulmayan milletler başka milletlerin avı olurlar."

(İrfan Ünver NASRATTINOĞLU "Atatürk ve Türk Folkloru" yazısından alınmıştır (<http://ekitap.kulturturizm.gov.tr>) şeklinde görüş bildirerek sanki bu günleri öngörmüştür.

Günümüzde ülkemizde ve dünyada geleneksel kültür öğelerine ve yerel değerlere ilgi artmış, geleneksel yaşam biçimleri ile bu yaşam biçimlerinin somut ve somut olmayan değerleri önem kazanmaya başlamıştır. Eğlence, yemek, turizm, mimari, müzik gibi alanlarda halk kültürü ürünleri daha çok tercih edilir hale gelmiştir.

Özellikle kültür turizmi gelişmiş, insanlar gezmek için farklı kültürlerin yaşam tarzlarını merak ederek, geleneksel değerlerini korumuş ve ön plana çıkarmış yerleşim merkezlerini tercih etmeye başlamışlardır. Söz konusu bölgeler, halk mutfağını, halk oyunlarını, el sanatlarını ve geleneksel meslekler gibi değerlerini de turizme kazandırarak turist sayısını artırmışlardır.

Bugün ülkemizde pek çok yerinde yalnızca, geleneksel mimarileriyle ön plana çıkarak, adeta turizm merkezleri haline gelmiştir. Beypazarı, Göynük(Bolu), Safranbolu, Amasya, Cumalı kızık gibi yerleşim yerleri bunlardan birkaçıdır. Dünyada en iyi örnekleri Balkan ve İskandinav ülkelerinde bulunan "Folklor Açık Hava Müzeleri"nde hızla sanayileşen ülkelerde, kaybolup gitmekte olan halk kültürü ürünleri, mimarî unsurlarıyla beraber sergilenmektedir. Bu müzelerde kimi zaman bir köy olduğu gibi, kimi zaman da değişik köylerden alınan örnek yapılar, içindeki araç- gereç ve eşyalarla birlikte, belirli bir alana taşınmakta ve köy yaşamı canlandırılarak halka açık olarak sergilenmektedir. Sonuç olarak şunlar söylenebilir: Geleneksel halk kültürünün korunması ve yaşatılması için öncelikle bilimsel olarak tespit edilerek kayda alınması ve daha sonra çeşitli alanlarda kullanılabilir hale getirilmesi gerekmektedir.

NIĞDE LİSEMİZİN İLK MEZUNLARINI TANIYALIM ÇİMENTO SANAYİNDE BİR ÖMÜR...

Yazan:
Leyla ALKAN
Emekli Öğretmen

Vakfımızın çok başarılı olacağına inandığım yeni Başkanı Sayın Muzaffer Tuna, 65. yılını dolduran Niğde Lisemizin ilk mezunlarını tanıtmamı istedi. En yakınımdayım başladım.

1963 yılında Niğde'de yeni açılan Ticaret Lisesi'ne öğretmen olarak atandım.

Eylülde açıldı. Ekimde Alkan ailesinin gelinleri olmam düşünülmüş, Ankara'da Orman Genel Müdürlüğünde Yüksek Mühendis olarak çalışan Güner Alkan'la 21 Aralık 1963 tarihinde eş durumundan tayin edilebilmem için nişan ve nikâh yaptık.

Mart ayında okuluma Niğde Çimento Fabrikasına yaptığımız gezide; fabrikaya, özellikle de 1960 yılında Güzel Sanatlar Akademisinden ayrılış profesörün yaptığı "Misafirhane"ye bayıldım. "Çölde Vaha gibi" Niğde İmkânlarında olağanüstü güzel tefriş edilmiş; perdeleri, mobilyaları, çok özel vitraylı Amerikan- barına hayran oldum.

Nişanlığımıza yazdığım mektupta memleketimizde; Çimento Fabrikasında çalışmak istemez misiniz? Benim tayinim de söz konusu olmaz dedim.

1 Nisan'da şaka yapar gibi Niğde Çimento Fabrikasına tayin olup geldi. Çimento Sanayii ile buluşması böylece başlamış oldu, emekli olduğu 15 Ocak 1982 yılına kadar sürdü.

Çimento üretimine katkıda bulunduğu bir ömür, ürettikleri çimentonun beton oluşumu gibi dimdik, sağlam, politik rüzgarlarla eğilip bükülmeyen, hizmet etmeyi düstur edinmiş, en büyük meziyeti affedicilik ve esprili olmak olarak çalıştı, çalıştı, çalıştı.

Bugün yüksek mühendis iki oğlumuzun genetik miras olarak yansıyan hizmet aşkı, sebat böylece devam edip gidiyor.

Rahmetli Kütüphane Müdürü Osman Alkan ve Dokuzoğlu ailesinin kızı Emine Alkan'ın ikinci çocukları olan Güner Alkan, ilkokulu Niğde ve Aksaray'da, ortaokulu Niğde'de tamamladı. Sınıf müfessili ve "Tales" olarak da Niğde Lisesinin ilk mezunlarından olan Alkan, İstanbul Teknik Üniversitesi Makine Fakültesi'nin "58" mezunu olarak hayata atıldı.

Önce Karayollarında çalışmaya başlar. Oradaki görevinin yöneticilik nosyonunu ateşlediğini söyler.

Ordonat okulunda Sayın Süleyman Demirel ile aynı ranzada yatarak, 1960 yılında askerlik hizmetine başlayıp Etimesgut'ta tamamlar.

Orman Genel Müdürlüğü'nden Niğde Çimento'ya geldikten sonra; 5 yıl içinde çalışkanlığı ile dikkati çekip, yine 1 Nisan günü Bartın'a Çimento Sanayinin en genç Fabrika Müdürü olarak atanmıştır. Bunu Aşkale, Afyon Fabrika Müdürlükleri takip etti. 1979 tarihinde Türkiye Çimento Sanayi İşletmeler Daire Başkanlığına, 1983 tarihinde de Teknik Genel Müdür Muavinliğine atandı.

Hizmetlerinde yerli sanayii geliştirmek, dışa bağımlı olmaktan kurtulmak tek hedefiydi.

Avrupalı Çimentocuların işletmeye açamadıkları Uganda ve Mısır'daki çimento fabrikalarını Güner Alkan ve çimentocu elemanları üretime geçirip, yurt dışında da hayranlık uyandırmışlardı.

Emekliliği dolmuştu ama enerjisi hiç azalmamıştı. Ancak Çimento fabrikalarının yabancılara satışı söz konusu olduğundan her bir fabrikayı evladı gibi görüp, Çimento Sanayinden ayrılımlarının acısını yaşamamak için emekliliğini istedi. Çimento sanayinden bir Güner Alkan geçti sözü aileminin gururudur.

Emekli olduktan sonra Çimento Sanayinin ortak veya olmadığı şirketlerde uzun yıllar yönetim kurulu üyeliği ve başkanlığı yaptı.

Şimdi emeklilik günlerini kendisi gibi Niğde Lisesinin ilk mezunlarıyla Vakıf binamızda her Perşembe toplanarak geçiriyor.

Sayın Naci Şiri, Sayın Hürrem Kubalı, Sayın Orhan Başekim, Sayın İrfan Yamanoglu, Sayın Rıza Bilgin, Sayın Ruhsar Merdivenci bunlar. 80 yılı geride bırakmış, her biri kendi görevlerini çok mükemmel tamamlamış bürokratlar.

Birlikte her hafta Sorbon mezunu Okul Müdürleri Naci Ecer'i, Fûrûzan Hanımı, Nebahat Hanımı, Muzaffer Hanımı, Hüseyin Yetik'i, Nazım Aydın'ı, Cafer Beyi, Hasan Yeğin'i, Tahsin Çizenel'i, Türk-

pençe'leri isimlerini saymadığım, ama, her biri idealist çok mükemmel hizmet veren Niğde'mizin okumuş oranının çimentosu, Eğitim Ordusunun Komutanları olan saygıdeğer hocalarımızın anılarını ve hizmetlerini, tarih yazar gibi Vakıf Binamızın duvarlarında yankılatıyorlar.

"Kadarak" suyunun çağıldayarak akışının (!) kilerlerden gelen mis gibi elma kokusunun özlemini, sarıtaştan güzel özgün yapıların kayboluşunun acısını, bu yaşa gelip de Niğde için yapamadıklarını dile getirip, çözüm arayışını muhabbet ortamına dönüştürerek vakit geçiriyorlar.

Yeni; "İlk mezun"ları tanıtmak ve Niğde Lisemize nice 65 yıllarda hizmet vermesini dileyerek, esenlikler diliyorum.

NIĞDE'NİN BETONLA İMTİHANI

Yazan:
Alper Lütfi GÖNCÜ

Ülkemizin kabuk değiştirmeye ve kapitalist düzene ayak uydurmaya başladığı altmışlı yılların sonunda, kırsal kesimden büyük şehirlere akın eden kitleler muazzam bir konut talebi yaratmaya başlamıştı. Bunun yanı sıra asırlardır birlikte yaşamakta olan büyük ailelerin yerini çekirdek ailelerin alması da konut ihtiyacını artırmaktaydı. Anadolu'daki feodal çözümlüyle birlikte tarım toplumunun şehirleşmesi sonucunda oluşan çarpık kentleşme, pek çok sorunu beraberinde getirirken politikaclara da seçim malzemesi yaratılmış oluyordu.

Geleneksel aile yapısının dağılması ve yoğunlaşan göçler, Niğdemiz için de geçerliydi. Apartmanda oturmak sınıf atlamak gibi algılanıyor ancak pastoral hayattan kopan insanlar gitgide mutsuzlaşıyordu. Çok katlı betonarme hayat tarzının benimsenmesi kadim mahalle gelenegini ve yüzyıllar içinde oluşan birlikte yaşama kültürünü de yok ediyordu. Kent merkezindeki müstakil evler gündün güne yok oluyor; şehrin dört bir yanında "yap- satçı" zihniyetin eseri, herhangi bir estetik kaygı taşımayan, gelişigüzel planlanıp kalitesiz malzemeyle inşa edilen apartmanlar yükseliyordu. Planları alelade çizilmiş üç oda bir salon daireler, atadan dededen intikal, her köşesine anılar sinmiş; kavurma kokan, hakırdak kokan, muşamba kokan güzelim evlerinden taşınan Niğdelilere mesken oluyordu. Yetmişli yıllar, Niğde'nin geleneksel yerleşim alanlarının tarumar edilip kentin dört bir yanının betonlaştığı dönem olarak tarih sayfesinde yerini alırken, şehrimiz insana yakışır olmaktan uzaklaşıyordu.

Nice medeniyetlere ev sahipliği yapmış olan Niğde'nin tarihi evleri yok olmaktayken, bu gidişe dur diyebilecek basiret sahibi yerel yöneticiler, şehrin tarihi dokusu ve karakteristiğini yansıtan binaların olduğu mahallelerin SIT alanı ilan edilmesini sağlayarak, bu evlerin korumaya alınmasına öncülük ettiler. Bu girişimler sonucu, Songur Mahallesi- Cullaz sokak, Kalealtı ve Kayabaşı mahallesinin bir bölümündeki evler kurtarıldı. Değerli yönetici Refik Aslan Öztürk valimizin özel gayretleri sonucu, Niğde merkez ve ilçelerindeki birçok tarihi eser

ile geleneksel taş evlerin restore edilerek günümüze kadar gelmesi sağlandı.

Ailenin ihtiyacına göre inşa edilmiş, gösterişten uzak geleneksel Niğde evlerinden en zarif ve etkileyici olanı kuşkusuz; Şehitler mahallesinde bulunan Avukat Sait Şahenk eviydi. Vedia hanım teyzenin gayretleriyle, taş bina ile nadide bitkiler ve rengârenk güllerle bezeli bahçesi günümüze kadar yaşatılıp korunabildi. Cullaz Sokak evleri, Kadioğlu Konağı, Beden mevkiindeki Rasim Erandaç'ın evi, çarşı içinde Hikmet Göncü'nün evi, Kayabaşında öğretmen Remzi İmre'nin evi, günümüzde varlıklarını koruyan tarihi Niğde evleri arasında en dikkat çekici olan yapılarıdır. Niğde kent merkezi hızla betonlaşırken apartman hayatına teslim olmayan bazı köklü aileler, geleneksel evlerinde oturmaya devam ettiler.

Niğde'nin ilk apartmanları üç dört katlı olarak planlanmıştır. Çoğunun arka bahçesinde dut ağacı olması, kömürlüğünde tavuk beslenmesi topraktan, bağ bahçeden tam olarak kopulmadığının göstergesiydi. Henüz şehrin imar planındaki kat müsaadeleri, oy uğruna, rant uğruna hoyratça artırılmıyor, müteahhitlerin iştahı bugünkü kadar kabarmıyordu.

Çocukluğumun geçtiği Sıralı Mahallesinde bulunan evimizin yapım aşamalarını bugün gibi hatırlıyorum. 1973 yılında tamamlanan evimize taşındıktan sonraki üç beş sene boyunca çevremizde inşaat hiç eksik olmadı. Mahallemiz adeta bir şantiye görünümündeydi.

Etrafımızda sürekli kalıp çakılıyor, beton atılıyor, kireç kuyuları kazılıyor. En heyecan verici oyunumuz, kaba inşaatı tamamlanmış binaların ikinci katından kum yığınının atlamaktı. Oraya buraya atılan kalın beton çivilerini düzeltip çamurda pes oynar, amele çavuşlarının kovalamasına ve tehlikeye aldırmanın inşaatlara girer, artan briketlerle kulübeler, kaleler yapardık.

Niğde'nin ilk apartmanları; Osman Göncü, Ayakkabıcı Orhan Keçeci, Cemal Uyanık, Hafızın Ziya, Öğretmen Reşat bey, Sabri Baloğlu, Nalbant Mevlüt, Mustafa Altuncu, Doktor Müzeyyen, Yaşar Germiyanoglu, Ali Ercan, Fikret Özbaki gibi tanınmış isimler ile Cullazlar, Akkuşlar, Balıkçılar, Katırcılar gibi belli aileler tarafından yaptırılan binalardan oluşmaktaydı. Büyük aile modeli terk edilmiş ancak büyüklerle dayanışmayı sürdürmek uğruna aile bireyleri bağımsız birimlerde ama aynı apartmanda yaşamaya başlamışlardı. Kendi ihtiyaçları dışındaki daireleri Niğde'ye görevli gelenlere kiraya veren mülk sahipleri, binalarının temellerini ne kadar sağlam atmış olsalar da bu evlerde kalorifer teşkilatının bulunmaması, kiracıların bir süre sonra kaloriferli daire arayışına girmelerine neden oluyordu. Sabahın soğukunda kalkıp soba yakmaya üşenen kiracılar, o yıllarda Bor Caddesinde inşa edilmekte olan kaloriferli dairelere taşınmaya başladılar. Ancak sıcak evlerinin keyfini süremeden petrol krizi baş gösterdi. Fuel oil bulunmaz olunca kaloriferler yanmayıverdi. Üstelik bu evlerin projeleri günün birinde soba kurulabileceği düşünülmeden çizilmişti. Çoğunun bacası tüttü, gaz veya elektrik sobalarıyla idare edildi.

Seksenli yıllarda Niğde'nin dört bir yanı apartmanlaşırken, kalburüstü Niğdeliler kendilerini villaya vurdular. Rafine zevkleri olan bazı ailelerin Kayardı manzaralı özel tasarım villaları haricindekilerin hepsi birbirine benzedi. Yeşilburç yolu- Muratevler tarafını dolduran bu villalar, Niğde'nin soğukunda ısınmadı, doğru düzgün komşuluk oluşmadı, ekmeğe almaya bile arabayla gidilir oldu, çayı bıçmek, ağaçları budamak üzere bahçıvan tutuldu, hırsıza, arsız karşı köpek alındı, genel giderler arttı, fatura ağır geldi. Ev hanımları çarşısı pazarı, konu

komşuyu arar oldular; apartman hayatına geri dönüş başladı.

Bu dönemde, çocuklar yuvadan uçtukten sonra evlerini küçültme ihtiyacı hissedip şehir merkezine dönen ailelerin sayısı hiç de az değildi. Villa furçasının modasının geçmesi Niğde'yi beğenmeme modasıyla eş zamanlıydı.

Doğdukları, büyüdükleri topraklara burun kıvrıyan gençler, il dışı üniversite tercihi yaparak Niğde'den uzakta olmayı amaç edindiler. Bazı ana babalar ise çocuklarının eğitimini bahane edip ayrıldılar memleketlerinden...Çukurovalı yaylaclar misali, yazdan yaza gelir oldular baba ocaklarına... Kimi torun bakmak için, kimi Niğde'nin kısır muhabbetinden, taşra dedikodusundan sıkıldığından büyük şehirlere göç edip kendi topraklarına yabancılaştılar. Kentin demografik yapısı yıllar içinde değişti. Köylerden gelenler merkez nüfusunu oluşturmaya başladı, gündün güne konut ihtiyacı arttı. İmar planları revize edildi, kat izinleri artırıldı, bitişik nizam binalar yüzünden şehir merkezi boğucu bir hal aldı.

Ancak, bu durumdan şikâyet etmeye hakkımız yoktu. Hepimiz kabahatliydik. Neden kendi kaderiyle baş başa bırakmıştık memleketimizi? Niğde'ye yatırım yoktu, iş imkânı yoktu, gezecek eğlenecek yer yoktu, sinema, tiyatro yoktu deyip işin içinden çıkmak, bahane üretmek mi olur muydu? Kent merkezinde ikamet eden **Kadim Niğdeli** nüfusunun Yedi bin civarına düştüğü söyleniyordu.

"Mesafeler kişiyi bir şehre ait olmaktan alıkoymaz" diyordu ünlü yönetmen Ferzan Özpetek. Önemli olan şehirde yaşamak mı şehri yaşatmak mıydı? **Şehirleşmek betonlaşmak değil, kent kültürü oluşturabilmektir.** Niğde'nin geleneksel yaşam tarzıyla yoğrulmuş özgün bir şehirli olmak yerine evimizi barkımızı, bağımızı bahçemizi bırakıp neden ayrılmıştık memleketimizden? Bu da bir sonraki yazımızın konusudur.

SÜT ÜRÜNLERİNDEN PEYNİR VE BRUCELLA HASTALIĞI

Yazan:
Adnan ÖZDOĞAN

Dünyanın hemen hemen her yerinde peynir yapılmaktadır. Peynir çeşitlerinin zenginliği ile ünlü ülkeler denilince akla Hollanda, Fransa, İtalya ve İsviçre gibi ülkeler gelir. Ancak, peynirle doğup, peynirle yaşayan milletimiz ve ülkemiz bu sahada kendini ispat edememiştir. Peynir konusunda kendini yeterince tanıtamamıştır. Son zamanlarda Kars'ın kaşarı ve gravyeri, Ezine'nin beyaz peyniri, Kırklareli'nin kaşarı ve Düzce, Gönen'in Çerkez peynirleri, Isparta Sütçülerin çeşitleri, Erzincan-Şavak'ın tulum peynirleri, İç Anadolu'nun küp ve deri tulumları, Niğde'mizin kaşarı kalite yönünden kendini ispat etmiştir. Niğde'miz peynir yapımında hayli ileri idi. 1946 senelerinde, çocukluk zamanımda Haziran 22'den önce (yaylaya göçmeden) yaylada koyun ve keçilerin sağımı yapılır, sütler bugünkü adıyla Küçük köyde (1924-26 yıllarında mübadele ile Rumlar köyü terk etmiş, köyde kimse kalmamıştı) yüksek duvarlarla çevrili kilisenin bahçesinde peynircilere satılır, kazanlar kaynardı.

Bizim Niğde'mizin insanları peynir yapmak için Van'a kadar giderdi. Komşu vilayetimiz Kayseri'de fırından çıkan pide (ekmeğin) üzerine sarımsak ve çemen (Kayseri ağzı çaman) sürülüp yenirken Niğde ve çevresinde yufka ekmeğe hakim olup yağlı peynir dürümü meşhurdur.

Peynirin Yapılışı: Hayvanları çok olan inek, koyun ve keçiden günlük mayalama yapardı. Köyde kalıp yaylaya göçmeyenlerin ineklerinin sütünden, imece usulü ile 5-6 ailenin sütü birinde toplanır, o peynirini yapar sıra ile devam ederdi.

Küp peynirinin yapılışı: Kazanda veya büyük bir kapta kaynayan süt dinlenmeye alınır. Sıcaklığı parmakla ölçülür, 28 -32 C arasında maya ilave edilir. Bir veya iki saate kalmadan süt pıhtılaşır. Pıhtılaşan (Peynirleşen) süt torbaya alınır, asılır veya üzerine bir baskı konur. Geriye kalan peynir suyu çok kıymetlidir. Lor yapılır. Peynir suyunun içine süt karıştırılır, çeşitli ürünler yapılır. Bu işlere girmek istemeyenler Cuma günleri Yahyalı'nın pazarı sabahın erken saatlerinde Toroslarda yaşayan Yörüklerimiz peynirlerini satmaya getirir. Keçi, koyun tam yağlı, yarım yağlı ailenin ihtiyacına göre alınan bu taze peynirler evde büyük bir kaba konur üzeri temiz suyla doldurulur bir gün bekletilir. Bundan maksat peynirin ekşiliğinin ve sarı suyun çıkarılmasıdır. Bu işlem yapıldıktan sonra peynir ufalanır temiz bir torbaya konur üzerine de baskı, ağırlık konarak suyu çıkarılır. Bir gün baskı da kalması sağlanır. Suyu alınan peynir temiz beyaz bir örtünün üzerinde ufalanır % 3 miktarında kaya tuzu ilave edilir. Yüz kg peynire 3 kilo ilave edilerek karıştırılır. Bu esnada sevenler çeşitli otlar ve çörek otu gibi ilave edebilir. Örtüye yayılır (Damak tadına göre tuz miktarı azaltılıp, çoğaltılır). Örtü peynirle birlikte rulo yapılarak sarılır. Bu vaziyette bir gün bekletilir. Bu işlemde maksat peynirin içindeki son kalan suyu almak ve tuzun

peynire nüfus etmesini sağlamaktır. Beklemiş olan peynir küp veya bidonlara azar azar doldurularak yumrukla sıkılır. Hiç boşluk kalmamasına dikkat edilir. Dolan bidonların, küp ve çömlüklerin ağızları yaprak ve ince dal parçaları ile örtülür. Serin bir yere ağızları aşağı gelecek şekilde temiz bir kumun üzerine yerleştirilir. En az üç ay sonra peynir olgunlaşır. Bakıldığı zaman peynirin çömlük veya bidonun ağız kısmına kadar şiştiği görülür. Bu peynirin olgunlaştığının işaretidir.

Peynir mayasının yapımı: Buzağı, kuzu, oğlak şirdeninden yapılır.

Akseki (Antalya) Çimi köyü Yörüklerinin maya yapımı: Davarın (koyun, keçi) ağzı (ağız sütü) ve tuzlanmış kuru oğlak işkembesiyle (şirden) karıştırılıp yapılır.

Elaziğ yöresi maya yapımı: dişi koyunun işkembesinin şirdeni kurutulur. Daha sonra bir kabin içinde peynir altı suyu, kekik, kuru siyah üzüm ve tuz katılarak 10-15 gün bırakılır suyu süzülür. Maya olarak bu su kullanılır.

Isparta-Sütçüler ilçesinde: doğuran hayvanın (koyun-keçi) sütü ilk iki gün yavruya verilmez "Ağız" denilen bu süt pütürtülü ve ağırdır. İlk sağım "Ağız" ise doğal peynir mayası olarak kullanılır. Bazı yörelerde köylülerimiz: keçi boynuzunu dövüp yağını çıkarırlar, ağızla karıştırıp maya yaparlar. Not: piyasada hazır şişe içinde mayalar satılmaktadır.

Brucella (burusella) hastalığı: Tuzsuz taze peynirlerden kaçınin. Bunlar daha çok satılmak amacıyla ısı işlem görmeden çiğ süte maya katılarak yapılmaktadır. Çiğ sütün direk olarak peynir yapımında kullanılması halk sağlığı yönünden sakıncalıdır. Koyun, keçi süt sağım esnasında işeme ihtiyacı duyar. Uzmanı olmayan sağımçı hayvanın hal ve hareketinden anlamazsa süt kabını hayvanın altından çekmesini bilmezse hayvan sütün içine işer. Keçilerden çift yavru almak için Çanakale tarafından Niğde yöresine getirilen hayvanlar iklime zor adapte oluyor çoğu zaman hastalanıyor. Salgıları bilhassa sağım esnasında bulaşıyor. Aile de yıkım oluyor. Keçi sütünden Malta hummasına yol açan Brucella mikrobu bulaşıyor.

Ülkemizde bu hastalığın en çok görüldüğü yerler Karaman, Konya, Ereğli ve Niğde. Bu bölgelerde temizliğe dikkat edilmiyor. Kasaplar hasta hayvanı dahi kesip etini satıyor. Ben bu hastalığa kasaptan aldığım kuzu ciğerinden yakalandım. Niğde'de hastanede teşhis koyamadılar. Ankara'ya düğün için geldim. Salonda korkunç bir titreme başladı. Salondan hastaneye götürdüler. Hastanede üçüncü günü Brucella teşhisi kondu. Uzun bir zaman tedavi gördüm. Bu hastalığa yakalananlar çiğ et, taze peynir ve yarı pişmiş etlerden uzak dursunlar.

Not: İneğin yağı, koyunun yoğurdu, keçinin peyniri, mandanın kaymağı meşhurdur.

BAŞKENT- NİĞDE VAKFI
ÜYE BİLGİ YENİLEME / ÜYELİK BAŞVURU FORMU

TC No : _____
Adı - Soyadı : _____
Doğum yeri, Tarihi : _____
Ana Adı : _____ Baba Adı : _____
Ev Adresi : _____
İş Adresi : _____
Telefon : Ev: (0____) _____ İş: (____) _____
E-Posta : _____ Faks: (____) _____
Mesleği / Tahsili : _____
Son Çalıştığı Yer/ Görevi : _____

Yeni
Fotoğraf

YARDIMCI BİLGİLER:

Niğde ile Bağlantısı: _____

(Orijin Belde- Mahalle- Köyü) : _____

Öğrenim Hayatı:	Okul adı - Yeri	Tarih	Okul adı-Yeri	Tarih
- İlk Okul:	_____	_____	_____	_____
- Orta Okul:	_____	_____	_____	_____
- Lise:	_____	_____	_____	_____
- Y. Okul / Üniversitesi:	_____	_____	_____	_____
- Master / Doktora (Konu)	_____	_____	_____	_____

Başkent Niğde Vakfı'na üye misiniz? Evet (____) / Hayır (____) (İşaretleyin)

Üye iseniz üyelik tarihi: _____ Statünüz: _____ (Normal Üye/ Mütevelli/ Kurucu)

Üye değilseniz; üye olmak ister misiniz? Evet (____) / Hayır (____) (İşaretleyin)

Referanslarınız: _____

Üyelik şartlarını okudum; kabul ediyorum.

Ad- Soyad: _____ Tarih: _____ İmza: _____

NOT: Vakfımızla ilgili görüş ve önerilerinizi lütfen arka sayfada özetleyiniz.

VAKIFCA ALINACAK NOTLAR

Üyelik Kabul Tarihi : _____

Özel Notlar : _____

Değerli Niğdeliler

Başkent Niğde Vakfı, 25 Nisan 1992 tarihinde 68 Kurucu üyenin katkılarıyla kurulmuştur. Kurucu üyeler yanında süreç içerisinde kaydedilen Mütevelli üyeler ve Onur Kurulu üyeleriyle birlikte, seçme seçilme hakkına sahip üye sayımız 300'e yaklaşmıştır. Buna rağmen, 22 Şubat 2014 tarihinde yapılan Olağan Genel Kurulumuz sadece ve sadece, 7'si vekalet olmak üzere 48 üyenin, kısacası her 7 üyeden 1'inin katılımıyla gerçekleştirilmiştir.

Bu durum, üyelerimizden bir bölümünün çeşitli nedenlerle Vakıfla ilişkilerinin kopukluğu yanında, muhtemelen adres değişikliği vb. nedenlerle de bazı üyelere ulaşamamasından kaynaklanmaktadır. Ancak, bu realite gerek tam demokratik bir seçim, gerekse Vakfın geleceği, başarısı ve devamlılığı açısından hiç de arzulanan bir durum değildir.

Bu nedenle, gelecekte daha geniş katılımlı Genel Kurullarda, daha fazla listenin hizmet için birbiriyle yarışacağı seçimleri gerçekleştirebilmek için mevcut üyelerimize ait tüm bilgilerin yenilenmesi yanında, Vakfımıza yeni üyeler de kazandırmak amacındayız.

Dergimizin içerisinde bu amaçla bir üyelik formu verilmiştir. Üyelik formunu resimli olarak (yeni) ve tüm ayrıntılarıyla doldurarak lütfen Vakfımıza ulaştırınız. Ayrıca, varsa yakınınızdaki, çevrenizdeki Niğdelileri ve Niğde sevdalılarını da Vakfımıza üye olmaları için teşvik ediniz.

Dergimizdeki üyelik formundan fotokopi yoluyla çoğaltarak onlara da veriniz.

Tüm Değerli Hemşerilerimize Vakfımıza gösterdikleri ilgi yanında, iyi niyetli çabaları ve destekleri için sonsuz teşekkürler.

Saygılarımızla.

Başkent Niğde Vakfı Yönetim Kurulu

BAŞKENT NİĞDE VAKFI ÜYELİK ŞARTLARI

- 1- Normal Üyelik: Normal Üyelik için ilk girişte 100 TL, daha sonrası için de yıllık 40 TL bağış yapılacaktır.
- 2- Mütevelli Üyelik: Mütevelli Üyelik için ilk girişte 500 TL, daha sonrası için de yıllık 100 TL bağış yapılacaktır.
- 3- Onur Kurulu Üyeliği: Onur Kurulu Üyeliği için (Vakıf Senedinin 23. Maddesine istinaden tabii üye olmaya hak kazananlar hariç) ilk girişte 2500 TL, daha sonrası için de yıllık en az 150 TL bağış yapılacaktır.

Bayanlardan ve öğrencilerden alınacak bağışlar, belirtilen rakamların yarısı kadar olacak; ayrıca öğrencilerden giriş için bağış alınmayacaktır.

GÖRÜŞ VE ÖNERİLERİNİZ:

ECEMİŞ SUYUNA YENİ ORTAK AKSARAY DA NERDEN ÇIKTI?

Yazan:
Muharrem ÖZMEN

Çamardı İlçesinin Demirkazık yöresinden çıktık-
tan sonra, yeterince yararlanılmadan Seyhan
Nehri'ne karışan Ecemiş Çayı ile ilgili ilk girişimlere
1992 yılında başlanılmıştır.

Devlet Bakanlığı ve Milletvekilliği yıllarında Da-
nişmanlığını yaptığım, Niğde Lisesinden sınıf ve
sıra arkadaşım Sayın Akın Gönen, birisi Değerli
Hemşerimiz Müslim Yılmaz'a ait Ecemiş ve Za-
mantı Suları ile ilgili, diğeri de ortakokul yılların-
daki Tükçe Öğretmenimiz Ali İhsan Beyhan'a ait
"Musa Emmenin Düşü" başlıklı iki yazıdan oldukça
etkilenmiş, esinlenmiş; Enerji ve Tabii Kaynaklar
Bakanlığı'na Ecemiş Çayı'nın değerlendirilmesi ile
ilgili bir yazı hazırlamamı istemişti.

Dolayısıyla, Ecemiş Çayı ile ilgili ilk girişimler, dö-
nemin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Sayın
Onur Kumbarcıbaşı'na yazılan, 20 Mart 1992
tarihli yazı ile başlatılmıştır. Boşa akan suyun
dizginlenerek öncelikle Çamardı, sonra da Niğde,
Bor ve Altunhisar ovalarının sulanması yönünde-
ki talebimiz hemen değerlendirmeye alınmıştır.
Sayın Gönen'in, 09.07.1996 tarihinde, o günle-
rin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Sayın Recai
Kutan'a yönelttiği yazılı soru önergesinden sonra
da konuya ilişkin çalışmalarda önemli gelişmeler
sağlanmıştır.

Ecemiş Projesi'nin "Ana Done Toplama ve Mas-
ter Plan Mühendislik Hizmetleri", 17 Mart 1998
gün ve 23289 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan
ilanla ihaleye verilmiş ve yapılabilirlik (fizibilite)
çalışmaları başlatılmıştır. Proje alanında sürdü-
rülen çalışmalar sonrası Ecemiş Projesi yapılabilir
nitelikte bulunmuştur. Projeye göre, Çamardı'nın
güneyinde terfi sistemli 3'lü baraj yapımı ve son-

ra da GAP'ın mini modeli bir tünelle, suyun Niğde,
Bor ve Altunhisar ovalarına akıtılması öngörülü-
yordu. Ancak, Sayın Gönen 1999 seçimlerinde
parlamento dışında kalınca, proje bilinmeyen bazı
nedenlerle uygulamaya konulamamış ve gerçek-
leştirilememiştir.

KAPADOKYA BÖLGESİ İÇME VE KULLANMA SUYU PROJESİ

Bu kez, Ecemiş Suyu'na sürpriz bir şekilde Nevşe-
hir Belediyesi talip olmuş ve önceki dönem Nev-
şehir Belediye Başkanı, meslektaşım Yalçın De-
mir, Ecemiş Suyu ile ilgili olarak 2003 yılında, bir
danişmanlık firmasına "Kapadokya Bölgesi İçme
ve Kullanma Suyu Projesi" isimli bir proje hazı-
lattırmıştır. Hazırlanan bu projede ise suyun Bul-
duruç (Kavlakepe) yöresinde yapılacak bir baraja
akıtılarak depolanması, buradan pompaj yoluyla
taşınacağı Derinkuyu'da artıldıktan sonra Nev-
şehir ve ilçelerine dağıtımı tasarlanıyordu. Sayın
Gönen bu konuyu Bağımsız Milletvekili Adayı ol-
duğu 2007 genel seçimleri sırasında sık sık gün-
deme getirmiş ve Çamardılılara Niğde ile Bor ve
Altunhisar'a bile verilmek istenilmeyen sularına
sahip çıkmalarını istemişti. Ben de bu konuda
DSİ'den emekli daire başkanı Hemşerimiz, Kemal
Ertunç ağabeyimize danıştım ve "Kaynağı bir ilde
olan suyun, bir başka ile verilir, verilemeyeceğini
sordum. Sayın Ertunç "Kesin olmamakla birlikte,
öncelikle su kaynağının bulunduğu ilin ihtiyacı-
nın dikkate alınacağını, bildirmişti. Ancak, Sakar-
ya Melen Çayı'nı İstanbul'a, Bolu Gerede Suyu'nu
Ankara'ya getirebilen siyasi güçlerin, Ecemiş
Suyu'nu da her an için Nevşehir'e götürebileceği

endişesini, doğrusu uzun süre yaşamıştım. Her neyse, 2004 seçimlerinde Sayın Demir Nevşehir Belediye Başkanlığı'ndan ayrıldıktan sonra bu proje de gerçekleşmemiştir.

ECEMİŞ ÇAYINDAN NIĞDE VE BOR'LA BİRLİKTE AKSARAY'DA FAYDALANACAK

Bizler, şimdilik kaydıyla "Suyumuzu kurtarmamızın sevincini" yaşarken, bu kez 20 Ocak 2011 tarihli Niğde'mizin yerel yayın organı Hamle Gazetesi'ndeki haberle bir kez daha sarsıldık. Habere göre, DSİ 4. Bölge Müdürü Sayın Mustafa Uzun, katıldığı Niğde İl Koordinasyon Kurulu Toplantısı'nda, Sayın Valimiz Kılıç'ın Ecemiş Suyu'yla ilgili sorusuna "Ecemiş Projesi'nin hedef büyüttüğünü" dile getirdikten sonra, "Bu proje Niğde, Bor ve Aksaray'ı da kapsayacak, olabirliği olan; ancak, büyük bedelli bir proje; çalışmalarımız devam ediyor" şeklinde yanıt vermiştir.

Doğrusu, bu haber bir kez daha bizleri şoka sokmuştur. Bir zamanlar Niğde, Bor ve Altunhisar'a bile verilmek istenilmeyen Ecemiş Çayımıza Aksaray'ın da ortak olmasını ya da ortak edilmek istenilmesini yadırgadık. Kaldı ki Aksaray'ın yer üstü su kaynakları açısından Niğde'mizden daha zengin olduğu inancındayım. Dahası bilebildiğim kadarıyla, Mamasın Barajını besleyen suların kaynağı da Melendiz Dağları'nın doğu yamacında ve Niğde ili sınırları içindedir.

Bizim ve eminim ki Tüm Niğdelilerin amacı ve tek dileği Ecemiş Suyu'nun kendi ilimizin ihtiyaçları için kullanılmasından yanadır.

İktidarıyla ve muhalefetiyle tüm milletvekillerimizden ve de özellikle Çamardılı olması nedeniyle, Sayın Şafak'tan beklentimiz suyumuzla sahip çıkmalarından, DSİ'nin Aksaray'ı da kapsayan projeden vazgeçirilmesi için girişimlerde bulunmalarından ve çaba göstermelerinden yanadır.

Saygılarımla.

2014 YILI İÇİN EĞİTİM YARDIMI AMACIYLA BAĞIŞ YAPAN ÜYELERİMİZ

1. Fahri ANDAÇ	4.000 TL
2. Naci SİRİ	1.500 TL
3. İsmail GÖKSEL	1.000 TL
4. Mehmet Atilla ÖZDOĞAN	1.000 TL
5. Kemal DOĞANAY	1.000 TL

Vakfımızın

2014 Yılı Yeni Mütevelli Üyeleri

1. Berran ALTUNTECİM
2. Selçuk BALABAN
3. Adnan BAŞATA
4. Zülal DEMİRCİ
5. Esin ÖZMEN
6. Prof. Dr. İlhan SUNGUR
7. Esin TUNA
8. Erdoğan ÜNSAL

KISSADAN HİSSELER

Yazan:
Hüseyin ÇELİK
16. Dönem Niğde Milletvekili
İnşaat Yüksek Mühendisi

Kıymetli okuyucularımız, bu dergimizde birlik ve beraberliğin önemini belirten iki yazı ve Niğde sevdalısı Tahsin Kitapçı'nın büyük ihtimalle Niğdemiz için 15.05.1997 tarihinde yazdığı bir yazıyı evraklar arasında yeni buldum. "Kurtuluş Günü İsimli" yazıyı aynen aktarıyor, Yaş Dal isimli bir metni de yazıyorum. Sevgi ve saygılarımla.

KURTULUŞ GÜNÜ

İstanbul'da yakın bir dostum, bana allahaismarladık demek için gelmiş. Hoşbeşten sonra nereye gidiyorsun diye sordum. "Bizim memleketin kurtuluş günü, geçen sene de gitmedim, bu sene de gitmezsem ayıp olur. Bakanlar da gelecekmiş. Kurtuluş günü" dedi ve bir bakıma kabarak söyleti. Dikkat ve alaka ile sordu "Sizin kurtuluş gününüz ne zaman? Ben de sakın bir sesle bizim kurtuluş günümüz yok ki, dedim. Bir nevi acımaçlı bir hal ile yüzüme baktı "Vah niçin öyle dedi" Biz kurtulmadık ki, kurtuluş günümüz olsun. Daha alaka ve dikkatle sordu: "Ne demek yani?" Cevap verdim: Ne demek var mı? Biz düşmana topraklarımızı çiğnetmedik ki. Düşman ayağı bastırmadık. Düşman ayağı bastı, amma bir esir olarak. Çocuk yaşımda Niğde Cullaz Çeşmesi karşısında saç kaplı Göncülerin evine sıra sıra Fransız esirlerin girişlerini seyrettiğimi hatırlarım.

Garp Cephesinden Anadolu içine, Afyon - Ankara istikametinde ilerleyen Yunan kuvvetlerine karşı çıkan Mustafa Kemal Kuvvetlerini, arkadan vurmak isteyen Fransız birliklerine, bir avuç Niğde, Ulukışla, Bor çocukları, ilkel silahlar ve perişan kıyafetleri ile karşı koymuş, onları Gülek Boğa-

zından geçirip de milli kuvvetleri arkadan vurdurmayarak, zor bir vaziyetten korumuştur. Ankara, Niğde'nin merkezi hükümet olmasının konuşulması bu kahramanlığa dayanır.

Ulukışla'ya esir olarak getirilen Fransız kumandan kendilerini esir alan kumandanı görmek ister. Kendisine perişan kıyafetli, ilkel silahlı insanlar gösterilince şok geçirir.

Evet onlar Kurtuluş Günlerinde kendilerini ziyaret eden devlet ileri gelenlerine dertlerini, ihtiyaçlarını anlatır ve verilen sözlerin takibini yapar ve birçok nimetlerden nasiplerini alırlar. Biz de mebuslarımızın seçim esnasında verdikleri sözleri, devlet adamlarımızın vaatlerini takip edebilirsek o da yeter; amma bilmem yapabiliyor muyuz?

İktisat Doktoru Tahsin Kitapçı

PARÇALA YE

Üç din adamı yol arkadaşı olurlar. Bir hoca, bir alevi dedesi ve bir papaz. Gidecekleri yere giderken bunlara bir eşkiya rastlar. Bunları soyacak fakat üç kişi oldukları için cesaret edemez. Bunlara yol arkadaşlığı teklif eder. Müsaade ederseniz ben de sizinle geleyim der. Hay hay derler. Yola devam ederken papaz yanlarından ayrılır. Eşkiya iki din adamına bir gavurla yolculuk yapılır mı, der. Onlar da doğru, derler. Papaz gelince, papazı hançerler para pul ne varsa siz alın ben istemem der. İki din adamı papazın üstündekini paylaşırlar. Memnundurlar, devam ederler. Eşkiyaya karşı ayrıca güven duyarlar. Bir ara hoca, yalnız kalmasından faydalanarak aleviler aleyhine atar tutar. Ben bu adamı da temizleyeceğim. Üstünde ne varsa

senindir, hoca düşünür razı olur. Alevi dedesi de öldürülünce: eşkiya, hocam sıra sende ne varsa para, pul, giysi, onları bir bohça yap bakalım der. Hoca şaşırır. Hiç şaşırma üç kişiydiniz soyamadım, birer birer temizledim. Sen de öbür dünyayı boylamak istemiyorsan her şeyi vereceksin deyip soyar.

BABA ÖĞÜDÜ

Çalışkan bir adam, hayatı boyunca yaptığı servet göze batmaktadır. Adamın üç yetişmiş oğlu vardır. Her biri ayrı havadadır. Adamın korkusu, ben ölürsem bunlar bir araya gelemeler ve benim bırakacağım bu servet bunların elinden gideceğidir. Adam son günleri yaklaşımadan çocuklarına bir ders vermek ister. Çocuklarından altı adet bir metre boyunda başparmak kalınlığında sopa getirmelerini ister. Sopalardan oğullarına birer tane verir. Haydi elinizdeki sopayı kırın, der. Üç oğlu da güçlü ve kuvvetlidir, hemen sopaları kırarlar. Sonra diğer üç sopayı sağlam bir iple birbirine bağlar. Önce büyük oğluna uzatır, kır bakalım der. Uğraşır fakat kıramaz. Diğerleri de denerler kıramazlar. Baba son sözünü söyler. Ayrı ayrı olur, birlikte hareket etmezseniz önceki sopalar gibi kırılır, ezilir yok olursunuz. Eğer birlikte olursanız, birbirinize bağlanırsanız kırılmazsınız ezilmezsiniz. Bırakacağım servet ilave yapmasanız bile size hayat boyu yeter. Netice olarak birlik ve beraberliğimize sahip çıkarsak ülke olarak, millet olarak ayakta kalırız. Bunun için herkes üstüne düşeni yapmalıdır.

YAŞ DAL

Eğer bir çocuk kavga ve gürültü içinde yaşarsa, KAVGACILIK öğrenir.

Eğer bir çocuk korku içinde yaşarsa, KORKMAYI öğrenir.

Eğer bir çocuk daima acıyan insanlarla beraber yaşarsa, kendini ZAVALLI hissetmeyi öğrenir.

Eğer bir çocuk kıskançlık içinde yaşarsa, NEFRET etmeyi öğrenir.

Eğer bir çocuk cesaret ve heyecana değer verilen bir çevrede yaşarsa, kendine GÜVENMEYİ öğrenir.

Eğer bir çocuk övmeyi bilen insanlarla beraber yaşarsa, başkalarını da TAKDİR ETMEYİ öğrenir.

Eğer bir çocuk sevgi içinde yaşarsa, SEVMEYİ öğrenir.

Eğer bir çocuk dürüst hareket eden insanların içinde yaşarsa, ADALETİN ne olduğunu öğrenir.

Eğer bir çocuk sözlerine güvenilir insanların içinde yaşarsa, HAKİKATİN ne olduğunu öğrenir.

Eğer bir çocuk kendisini adam yerine koyan bir çevrede yaşarsa, Hayatta erişmek için ÇALIŞMAYA DEĞER BİR AMACI olduğunu öğrenir.

Eğer bir çocuk açık kalpli, güler yüzlü ve anlayışlı insanların arasında yaşarsa, Dünya'nın gerçekten YAŞAMAYA DEĞER bir yer olduğunu öğrenir.

Narazan
kebabcızade

Lezzetin Farkını Bizimle Yaşayın

285 51 68
285 68 51

SİPARİŞ HATTI

Ziyabey Cad. No:45/A Balgat / ANKARA
www.narazankebabcizade.com

BAYRAM SEVİNCİ BİR PROFESÖRÜN GERÇEK ÇOCUKLUK ANILARI...

Yazan:
Leman GÜNALP

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk bayramına hazırlık yapıldığı günlerdi. Ben 23 Nisan İlkokulu üçüncü sınıf öğrencisiydim, 1960'lı yıllardı. Niğde'deki bütün ilkokullar bu çocuk bayramına hazırlanırken çok önem verirdiler. Öğretmenlerimiz birbirleriyle tatlı bir yarış içindeydiler.

Öğretmenlerimiz geçit töreninde giyecekleri tayyörlerini günler öncesinden, özel terzilerine diktirirlerdi. Konfeksiyonların yaygın olmadığı o yıllarda böyle hazırlanmaya mecbur olurlardı. Öğrencilerinin de her yıl değişik giysilerle törenlere katılmalarını isterlerdi.

Öğretmenimiz rahmetli Meserret Soylu, o yıl kız öğrencilere beyaz ince naylon kumaştan çok şık bir bayram elbisesi yapılmasına karar vermişti.

Benim bayramda giyeceğim elbisemi de annem büyük bir özenle hazırlamış, elbisenin altına giyeceğim jüponumun kat kat fırfırlarının uçlarını dantellerle süslemişti. Bu suretle eteklerim kabarık duracaktı. Yeni rügan ayakkabılarım, kısa beyaz çoraplarım, saçlarıma bağlayacağım beyaz tafta kurdelelerim hazır. Akşamdan karyolamın başucuna konmuştu.

Okul bahçemizde günlerce geçit töreni provaları yapılmıştı, son olarak da merasimlerin yapıldığı hükümet binasının önündeki alanda yerlerimiz belirlenmişti. Öğretmenimiz beni sınıf başkanı seçmişti. Arkadaşlarımı ben yönetecektim. Büyük bir sevinç ve heyecanla bayram sabahını bekliyordum. O gece sevincimden birkaç kere uyanmış, sabahın olup olmadığını kontrol etmiştim.

23 Nisan sabahı erkenden yatağımdan fırladım, ama hava kapalıydı. Babamın tedirginliği herhalde bu yüzden. Babam "Kızım hava serin, güneşsiz bir gün, sen bu incecik kıyafetinle üşür has-

talanırsın, bu yüzden bayrama gidemeyeceksin" dedi. Ben önce babamın şaka yaptığını düşünmüştüm. Sonra işin ciddiyetini anlayınca bütün neşem kaçtığından babamı ikna edebilmek için döktüğüm bütün diller işe yaramayınca, ağlamaya başlamıştım.

Günlerdir hayal ettiğim bayram günüm kabusa dönmüştü. Babacığım hava kapalı ama yağmur yağmıyor, belki ileri saatlerde güneşte açar diyordum. Annem de beni destekliyor.

Bir ara annemin içeri odadan babamı ikna etmek için söylediği sözleri duydum. Bütün öğrenciler bugün böyle ince ve süslü kıyafetlerle törene katılacaklar. Kızımıza içine bir fanila daha giydirelim o da törene katılsın. Her çocuk zaman zaman hastalanabilir. Kızımız da hastalanıyor. Bu defa da bu çok istediği bayram için hastalansa ne olur? Bak çok üzülüyor, ayrıca sınıf başkanı seçilmiş dediğini duydum. Babam çocuklarına aşırı düşkünlüğü sebebiyle çoğu kere bizleri rahatsız ediyordu.

Evimiz merasimlerin yapıldığı hükümet binasına çok yakın olduğundan, bando ve trampet sesleri duyuluyor, sıralar halindeki öğrencilerin rap rap ayak sesleri duyuluyor, sıralar halindeki öğrencilerin rap rap ayak sesleri, cıvıltıları etrafa yayılıyordu. Milli marşlar söyleniyor etraf al bayraklarımızla gelincik tarlaları gibi dalgalanıyordu. Tam bir bayram havası yaşamıyordu. O anda tek istediğim arkadaşlarımın yanında olmaktı. Bu benim en doğal hakkım diye göz yaşlarımı tutamıyordum. Milli duygularım yoğunlaşmış atamızın bizlere armağan ettiği bu güne katılmadığım için kendimi öğretmenime ve arkadaşlarıma karşı suçlu gibi hissediyordum. Ben üzgün üzgün bunları düşünürken, babam birden "Haydi kızım hazırlan elbisenin üstüne mantonu da giy, biz

seninle Hükümet Meydanında, valinin ve bütün büyüklerin yanında duracağız, bütün okullar bizim önümüzden, bizleri selamlayarak geçecekler ne güzel değil mi" dedi.

Bu önemli bayrama hiç katılamamaktan daha iyiydi. Annemin de yardımıyla çabucak giyinelim, önce yüzümü gözümü yıkadım. Babamın elinden tutup bayram yerine giderken ağlamaktan kızaran gözlerimin düzeleceğine inanıyordum.

Törenlerin yapılacağı meydana geldiğimizde her yer al bayraklarla süslenmişti. Renk renk giysiler içindeki öğrenciler kır çiçekleri gibiydiler. Bando lar çalıyor, milli marşlar söyleniyordu. Niğde halkı toplu halde bu marşlara eşlik ediyorlardı.

Bütün okullar sıra ile bando eşliğinde Valinin, Belediye Başkanının, Maarif Müdürünün ve diğer büyüklerin önünden geçerken coşkuyla alkışlanıyorlardı. Sıra benim okuluma geliyor, kalbim inanılmaz bir heyecanla çarparken okulumu alkışlamak için babamın elini bırakırken, paltomu da birlikte fırlattığım gibi kendimi sınıfın önünde bulmam bir

anda olmuştu. Bunu nasıl yapmış, nasıl becermiştim? Hangi kuvvet bana bu cesareti vermişti?

Sınıfımın önünde, öğretmenimin hemen yanında büyük bir gurur ve mutlulukla resmi geçidi tamamlamıştım. Artık bana hiçbir kuvvet mani olmamıştı. Bayramlıklarımın içinde, beyaz kuğular gibi süzülürken, bayrama katılmanın mutluluğunu yaşıyordum. Daha önce yaşananları hafızamdan silmiş, düşünmek istemiyordum. Onlar korkulu rüyalar gibi gerilerde kalmıştı.

O yaşında azmin insanlara neler yaptırabildiğini keşfetmiş, büyüklerime ispat etmiştim. Hayatım boyunca haklı davalarımda böyle yapmalıyım diye karar vermiştim.

Şimdi 23 Nisanların, 19 Mayısların tam anlamıyla kutlanamaması çocuklarımız, gençlerimiz ve Türk Milleti adına çok büyük kayıptır. Aradan bunca yıl geçtiği halde ben hala o güzel günlerimi anarım ve ararım. İsterim ki, çocuklarımız, gençlerimiz arkadaşlarıyla, bütün milletçe o coşkuyu yine yaşasınlar.

BÜLENT TANIK'TAN ÖRNEK DAVRANIŞ, NIĞDELI DURUŞU...

Türkiye'nin en kalabalık nüfusa sahip ilçelerinden Çankaya'da 29 Mart 2009 seçimlerinde Belediye Başkanlığına seçilen ve başarılı bir hizmetler verdiğine inandığımız Hemşerimiz Bülent Tanık 30 Mart 2014 seçimleri için yeniden aday gösterilmedi.

Başkanlığa seçildiği tarihten bu yana Belediye gelirlerini 2, 5 kat artıran Tanık, 29 yıldır çeşitli binalarda birimleri birbirinden kopuk ve kiracı konumunda hizmet veren Belediyeye, Sakarya Caddesi'ndeki SSK İş Hanı'nı satın aldıktan sonra baştan aşağı yenileyerek tüm birimlerin bir arada olduğu mükemmel bir hizmet binası kazandırmıştır.

2011, 2012 ve 2013 yıllarında düzenlenen "Niğde Tanıtım Günleri"nde de maddi ve manevi destekleriyle bizleri yalnız bırakmadı.

Bülent Başkan Partisince yeniden aday gösterilmeyince partisine küsmedi. Dik duran ve Niğdeli tavrını gösteren Tanık seçim gününe kadar aynı şevk ve heyecanla çalışacağını dile getirdi.

Aday gösterilmeyince hemen küserek bir başka partinin kapısını çalanlar gibi davranmayıp, sözde değil özde partili olduğunu kanıtlayan, yine yerine aday gösterilen arkadaşının başarısı için tüm gücüyle çalışacağını belirten Hemşerimizi Niğdeli tavrı ve dik duruşu için yürekten kutluyoruz.

İSMAİL GÜVEN'İN ARDINDAN BİR ASIRLIK ÖMÜRDEN İBRET LİK ANILAR

Yazan:
Ömer Fethi GÜRER

Dedem Aşkı Gürer'in, 1957 yılında CHP İlçe Başkanı olduğu dönemden arkadaşı İsmail Güven'in vefatını öğrendiğimde O'nu yazmak istedim. Siyasetle ilgilendiğim ilk günden beri tanıdığım ve görüştüğüm bir değerdi. Son görüşmemizde de "Artık hafızam çok şeyi anımsamıyor; ama, iş siyasete geldi mi kafam çalışıyor." demişti. Bir asırlık yaşamındaki önemli ayrıntıları bana yazdırdı. Vefat ettiğinde 103 yaşında idi.

Babası Çanakkale'de şehit olan, yokluk ve sefaletle geçen bir eğitim süreci sonrası Milletvekilliğine kadar yükselen Merhum Güven, ibretlik eğitim sürecini şöyle özetledi:

Köyümde, kaput bezinden bir don ve bir gömlek, yaz ve kış bütün giysim bu kadardı. Köyün besin için en çok yararlandığı ise otlardı. Beş altı yaşına kadar yenen otları ekmeğe dürüp beslendik. Yaz gelince ise çobanlık yapardım. Köyde, uzunluğu yirmi, genişliği beş, yükseliği üçbuçuk metre, tam ortasında bir direk, tavanı yontulmamış kavak hezenleri, hasır ve otları örtülü, tabanı toprak olan büyüklerin yaptığı bu bina mektebimizdi.. Durumu iyi olanlar oğlak, kuzu postu, fakirler ise bir kucak kuru otları okula gelirdik. Postlar ile otlar, yere serilip oturmak içindi. Başında kocaman sarı, sırtında kara uzun cüppesi, bıyıkları ve saçları sarı, gözleri gök mavisi hoca hışımla içeri girdi. Bir şeyler söylüyordu anlamıyorduk. Hışımla ayağa kalkmamızı söyledi. Bize söğütlüğe gidip, ağaç sırk kesip gelmemizi söyledi. Gittik Kaya Boğazından sırkaları kesip getirdik. Hoca sert bir şekilde oturdu dedi. Oturduk. Başımızı yere kadar eğmemizi söyledi. Sonra oturduğu yerden getirdiğimiz sırkaları sırtımıza vurmaya başladı. Hep birden ağlıyoruz; ama, hoca vurmasını artırıyor. Neden dövüyor bilmiyorduk. İtiraz etmek olası değildi. Hoca bu tür uygulamasını diğer günlerde de devam ettirdi. Namaz süresi öğreniyorduk. Muhacir hocanın geldiği sene çok kar yağdı. Köy önünde akan çay çimento gibi donmuştu. Köy erkekleri buzları kırarak su

getiriyordu. Hocada her öğle vakti bizi çaya gönderip abdest aldırır, camide namaz kıldırırdı. Soğukta donacaktık. Titreye titreye gider gelirdik.

Bir keresinde, Davar sahibi Recep Çavuş'un oğlu Sarı Ali çoraplarını çıkarmamış, ayaklarını yıkamadan abdest almış. Namazı kılmış, ama hocaya bu durum bildirilince Okul ile caminin ortak avlusuna yatırdılar Ali'yi. Pehli-van Hacı Mehmet tuttu ayaklarından, Hoca aldı eline sığı vur babam vur. Ali bağıyor. Babası sırtını dönmüş ağlıyor. Sarı Ali sesi kesildi. Nerede ise ölecek. Hoca da yoruldu. Halkın içinden 'çekilin' deyip çıktı geçti. Sarı Ali yerinden kalkamadı. Abisi Emin Çavuş geldi. Sarı Ali sırtına alıp götürdü. Hoca dayağıyla o yıl geçti. Bir şeyde öğretmedi. Kendisi cahil bir adamdı. Çocuklar sıra ile öğle ve akşam yemeğini getirir. O da yerdi.

OKULUN YENİ MUALLİMİ

Ertesi sene köyün büyükleri ile beraber içeri bir efendi girdi. Lacivert elbise, beyaz gömlek, gravat ve pırl pırl ayakkabılar. Köy Hocası Halil Efendi ayağa kalkın dedi, kalktık. Gelenin ayakkabıları ile omzunda tüfeğine bakakaldım. Mavzeri okul duvarına astı. Gelen kişinin okulun yeni muallimi olduğunu öğrendik. Öğretmen gelince bizim eski hoca gitti. Öğretmen bağdaş kurup oturdu bir defter çıkardı, sıra ile isimlerimizi yazdı. Herkesi yazdıran büyüğü vardı. Ben kendimi söyledim.

Öğretmen adımı sordu söyledim. Baba adın dedi Hüseyin dedim. Doğum tarihimi sordu bilmediğimi söyledim. Öğretmen yazdıktan sonra baban gelsin defteri imzalasın dedi. Babam yok, harpte şehit olmuş dedim. Orada birinin imzasını aldı ve ben okula kayıt oldum. O gün öğretmenin kaydettiği çocuk sayısı 25 idi. Okulumuz 3. sınıfa kadardı. Melendize o yıllarda araba gelecek yol yoktu. Dört gedik olan Kızıl Yokuş gediğinden, yaya olarak Niğde'ye gelip giderdik. 40 kilometre yol. Eşeği olan eşeğe biner, gerisi yaya gelir giderdi. O yıllarda kar çok yağardı, evlerin bir kısmı kar altında kalır, kazma kürek evlerin kapılarına yol açılırdı.

Öğretmen bey okula geldiğinin haftasında birer lira getirmemizi söyledi. Defter kitap kalem parası olarak toplanacaktı bu para. Anneme söyledim. Annem sağdan soldan 80 krş toplamış, Öğretmene götürdüm. Öfkeyle '20 krş daha vereceksin' dedi.

Karşısında titreyip durduğumu görünce 'pekâlâ sonra getirirsin' dedi. Ertesi gün Gügük Mevlüt ağa kır eşeğine binerek Niğde'ye gitti. Bir hafta sonra geri geldi. Okuma kitabı, kalem, silgi dağıttı. Ben bir haftada okuma yazmayı öğrendim. Kasım ayında öğretmen gelir. Kar Melendiz'e indiğinde giderdi. Giderken de kitabı ezberleyeceksiniz derdi. O gelinceye kadar kitabı ezberlerdik. 3. Sınıfı bitirene kadar sarı yapraklı 20 sayfalık defteri kullandım. Birde 93 Harbine ve sonra Balkan Harbine katılan akrabam Haydar Emmi vardı. Terhis belgesi kenarı bezli sağlam krem rengi bir kâğıttı. Haydar Emminin askerlik serencamını anlatan bu belgenin arka yüzü temiz bir kâğıt gibi idi. verilen ödevleri oraya yazar silerdim. Yırtmadan, kirletmeden, canım gibi korudum o vesikayı. Öğretmenimiz iyi resim yapar, ud çalardı. Duvara asılı mavzerini temizlerdi. Bazen karşılıklı durdurup, bizleri birbirimize dövdürdüğü olurdu. Ya da sobada yanan kor halinde ateşi, ellerimizle mangala boşalttırdı. Ellerimiz yanardı. Neden böyle yapardı. Anlamış değilim.

NIĞDE GÜNLERİ

Okullar açıldı Köyün ileri gelenlerinden akıllı bir kişi olan Kır Hasan, oğlu İzzet'i Niğde'ye götürdü. Okula yazdırdı. Biz köyde kaldık. Bahar gelince arkadaşım İzzet köye gelirken kitaplarını, kalem, defterlerini bana getirdi.

Niğde'de Dumlupınar okulunda okuyormuş, Okulda bir değil 8-10 öğretmen varmış. Onu şaşkın şaşkın dinledim. Bende önümüzde sezon okula gitmeye karar verdim. Ebem (anneannem) bizimle Niğde'ye gelecek İzzet ile birlikte oturacağız. Ebem bize bakacak. İzzet, ağabeyi Koca Ali, Ağabeyim Nail ve İzzet yaya, ebem İzzetlerin eşeği ile Niğde yoluna çıktık. Dumlupınar ilkokuluna vardık. Okul Müdürü İzzet bey beni okula yazdı. Alakadar oldu. Ahi Paşa Mahallesinde Evkaf İdaresine ait eski Fakıların barındığı yarısı yıkık bir ev tabanı toprak, tavanı delik deşik. Delikleri tenekelerle kapadık. Yerleştik. Okula başladık. İzzet kendi sınıfında ben kendi sınıfımda sınıf birincisi idik. Ben tahsilim boyunca da hep ilk üç içinde oldum. Kitabı kalemi okul idaresi parasız veriyordu. İlk sene ayakkabı, ikinci sene yerli kumaştan elbise verdiler.'

NIĞDE ORTAOKULU

İsmail Güven'in Niğde ortaokulunda Türkçe dersi hocası şair Hakkı Hoca, hesap hendese öğretmeni Nevşehirli Mehmet Bey'dir. 4. sınıfta derste bir problemi çözerek, öğretmen ve arkadaşları arasında zekası ile takdir bulur. Okul kütüphanesindeki kitapları o yıl okur bitirir. İkinci yıl harabe ev yıkılınca Pancarcı(Şehitler) Mahallesinde Kakilli Mehmet Efendi adında çiftçinin Alakuş mevkiindeki saman yığınları içine, havalar soğuyuncaya kadar gömülerek yatarlar. Havalar soğuduğunda Kayardı bağlarında bağ duvarlarını aşıp boş buldukları bağ evlerinde kalırlar. O arada öğretmenlerin tavsiyesi ile Diş hekimi Fevzi Beyin, Tugay Komutanı'nın, Ağır Ceza Mahkemesi azasının eşraftan Balıkçı Mehmet Efendinin, Sivacı Kuddusi ağanın çocuklarına ders verir. 5-10 kuruş para kazanır. Türkçe hocası Ahmet Rasim Bey bilgili, merhametli, yardımsever Şair biridir. Soyadı kanunu çıkınca Güven soyadını, Ahmet Rasim Öğretmen İsmail'e uygun görür. Barınak buluncaya kadar evine alan ve İsmail Güven'e kitap sağlayan, destek olan odur.

LİSE YILLARI

Diğer öğretmenlerinde sevdiği İsmail Güven ortaokulu bitirirken yine düşünceler içindedir. Köyden gelirken lise, üniversite bilmiyordum diyerek 'Niğde'de okuyup devletten maaş alıp, köyüme yardım edeceğimi sanıyordum. Ama lise ve üniversitenin varlığını öğrendim. Okul biterken bir mucize oldu. İlyas dayım, ebemle beni köye götürmek için gelmişti. Yola çıktık. Ortaokulun arkasındaki Türbeleri geçerken Beden öğretmeni Kemal Kiper bey beni gördü. Çağırdı nereye gidiyorsun dedi. Köye gidiyorum dedim. Gitme köyüne dedi. Niğde Milletvekili Abraham Marmaralı Niğdeli iki çocuğu yüksek tahsili bitirene kadar okutacak. Bunun için hafta içi imtihan yapacağız. Hazırlan imtihana gir. Dayım biraz düşündü. Oğlum o kadar ağanın, beyin çocukları varken seni kazandırmazlar, dedi. Yürüdüm; ama bir adım ileri, bir adım geri, sonra kalmaya karar verdim. Beş param yoktu. Ne yatacak yer ne de ekmek. O zamanki hükümet binası önünde toprak bir avlu ve içinde iki tane akasya ağacı vardı. Kendimi bu akasya ağaçlarının altında buldum. Kayabaşı mahallesinde tanıdığım Tahsildar Hakkı Efendi'nin evi vardı. Evine vardım kapıyı çaldım. Eşine durumu anlattım. Kadıncağız evden bir yarım ekmek, koltuğunun altında bir savan ile geldi. Bahçede dut altında yatarsın. Dutları topladım ekmeğe katık yaptım. Hafta bu şekilde geçti. Sınava Niğde Valisi Faik Üstün, Maarif Müdürü Turgut Aslan bey girdiler. Ancak, sınavın ilçelere de duyurulması gerektiğini söyleyip, ertelediler. Perişandım. Aynı şartlarla bir hafta bekledim. İmtihana 72 çocuk girdi. Dört grup dersten sınava girdik. Okul Müdürümüz Musa Kazım beydi. Sınav sonunda beni aspirin almaya Eczacı Hayri Beye gönderdi. Eczacı Hayri Bey Fransızca öğretmenimdi. Elimden tuttu.'119 İsmail sorulara

doğru cevap veremedin'dedi. Bende Biyoloji ve fen bilgisi sorularına kaç numara verdiğini sordum. Hayri Bey diğer derslere iyi cevap vermişsin ama biyolojiden iyi not alamadın'dedi. Ben soruları tam yaptığımı örneklemeli anlattım. Hayri Bey başımı okşayarak '119 bütün soruları tam olarak cevaplamışın.40 puanı sadece sen aldın. Sen imtihanı kazandın İkincisini bilmiyorum. Şimdilik duyulmasın'dedi. Aspirinleri verdi.

SINAVI KAZANIR

Okul müdürüne vardım. Korka korka imtihan sonucunu sordum. 'İki gün sonra öğrenirsin' dedi. Sınav sonuçlarının iki gün sonra açıklanacağını duyunca İsmail Güven Köye gitmeye karar verir. Köyde sonucu öğrenmek için de Jandarma Komutanının oğlu Fethi, kızı Fethiye sınıf arkadaşısıdır. Gider, onlardan sonucun Çiftlik karakoluna haber verilmesi için destek ister. O sözü alınca köye yola çıkar. Yürüyerek Kızıl yokuş dağına aşır, Ketem Çimen yaylasında Koca pınarda dinlenir. Ay ışığında yola devam eder, bir de ay tutulması gerçekleşir, karanlıkta koşarak korku ile yola devam eder ve sabaha karşı köye yaklaşır. Bu kez mezarlıktan geçip köye girmek gerekmektedir. Köyde dinlediği geceleri Sultanpınar mezarlığından geçilmez, geçilirse takip ederler. "Yanlılar ve Koncoloslar kalkar gezinirlermiş" masallarının etkisi ile mezarlık duvarında gün ışımasını bekler. Kuşluk vakti köye varır. Köyün bekçisi Azizlerin Kara İbrahim'e giderek, onun Çiftlik karakoluna gitmesini ve gelecek haberi getirmesini ister. Köyün toplandı yerinde deli Mustafa, damında onu bekler ve sınavı kazandığını bildirir. Bu kez sabah güneşi ile koşu koşu Niğde'ye döner. Maarif Müdürü Turgut Arslan Ekime kadar köye gidip sonra gelmesini söyler. Tekrar gece köye döner. Bu kere korkmadan mezarlıktan da geçip sevinçle eve gider.1936 seçimlerinde Niğde Milletvekili olan Abraham Marmaralı'nın 1936'da ortaokulu bitiren ve sınavla seçilen iki kişiden biri olan İsmail Güven'in okuma masraflarını üstlenmesi ile okumasına devam eder. Kayseri Lisesi'ne yatılı olarak kazanan Azmi ile birlikte giderler. Lise sonrası Marmaralı'nın önerisi ile Ankara Hukuk Fakültesine giderler. İsmail Güven "Benim amacım Tıp okumaktı. Hukuka kaydımı yaptırdım" diye anlatır. Hukuk sonrası Hakim, Avukat, CHP Milletvekili ve Niğde'de önemli bir siyasetçi olan İsmail Güven'in aramızdan ayrılırken bıraktığı notlar, bir ibret vesikası ve yaşam dersidir.

ÖKÜZ MEHMET PAŞA KERVANSARAYI (Menzil Külliye)

Yazan:
Y. Kenan TÜRKER
Eğitimci / Ulukışla 2013

Osmanlı tarihinde ender rastlanan Türk asıllı sadrazamlardan olan, Öküz Mehmet Paşa, 1615 yılında İpek Yolu'nun en önemli kavşak noktasında Kervansaray'ı yaptırırken amacı herhalde; bölgeyi ekonomik ve sosyal açıdan canlandırmak, siyasal açıdan ileri bir menzil külliyesi olarak, Hac trafiğinin güvenliğini sağlamak, doğuya düzenlenen seferlerin etkisini artırmaktır. Çok önemli bir menzil üzerinde yer alan Öküz Mehmet Paşa Külliyesi, oldukça kapsamlı bir yapı topluluğudur.

Rivayete göre Ulukışlalı olan Öküz Mehmet Paşa'nın Ulukışla'da böylesine görkemli bir külliye inşa ettirmiş olması doğduğu topraklara duyduğu minnetin bir ifadesidir. Coğrafi konumu gereği stratejik öneme sahip olan bölge, külliye yapılmadan önce küçük obaların yerleşimine konaklık ederken, Öküz Mehmet Paşa'nın inşa ettirdiği ve kendi adıyla anılan külliye Ulukışla'nın kaderini değiştirmiş ve yerleşim yerinin odağı haline almıştır. Yöremizde Paşa Hanı, Kışla, Ulukışla Kervansarayı gibi isimlerle de anılan külliye, ilçeye de adını vermiştir. Bölgenin coğrafi konumu ve stratejik önemi nedeniyle kervansaray çok önemli işlevlerde de bulunmuştur.

"Yağız atlar kişnedi, meşin kırbaç şakladı. Bir dakika araba yerinde durakladı. Neden sonra sarsıldı altında demir yaylar, Gözlerimin önünden geçti kervansaraylar. Gidiyorum, gurbeti gönlümde duya duya, Ulukışla yolundan Orta Anadolu'ya."

Diyerek; Faruk Nafiz ÇAMLIBEL'in unutulmaz Han Duvarları şiirinde tasvir ettiği «Han» olmakla ünlenmiştir.

Kurtuluş Savaşı yıllarında da, Kuvayı Milliye güçlerince silah deposu (Osmanlı Ordusunun silahlarının Sevr Antlaşması gereğince düşmana verilmeyerek, Kışla da saklandığı söylenmektedir.) olarak ta kullanılan külliye, demiryolu yapı-

mının başlaması, motorlu taşıtların devenin yerini alması, deniz ulaşımının gelişmesiyle kervan ticareti gerilemiş ve giderekte yok olmuştur. Cumhuriyetle birlikte Kervansaray, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün kullanımına geçmiştir. Bu dönemden itibaren Kervansaray değişik kurum ve kuruluşlar tarafından, çeşitli amaçlarla kullanılmıştır. 1930-1989 Yıllarında hapishane, 1953-1978 Yılları arasında Toprak Mahsulleri Ofisi tarafından tahıl ambarı, 1991-1996 Yılları arasında halı atölyesi olarak kullanılmıştır. Zaman zaman da belediye garajı ve deposu olarak ta kullanılan kervansaray 1997 Yılından itibaren boşaltılmıştır. 1969-1970-1977 Yıllarında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından cami ve hamam bölgelerinde onarımlar geçiren Kervansaray 2000'li yılların başında Valilik, Kaymakamlık ve Belediyenin yoğun çalışmaları sonucu Nevşehir Tabiat Varlıkları Kurumu Kurulu ile işbirliği yapılarak, 9 Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. R.Eser GÜLTEKİN' in ortaya çıkmasına katkı sağladığı, Röleve planının aslına uygun olarak, Kültür Bakanlığı katkılarıyla büyük çaplı onarıma hazırlandı. İhalesi yapılan onarımı alan müteahhidin amaca uygun çalışma yapmaması sonucu, onarım durdurulmuştur. 2005 yılında yapılan ihaleyle çalışmalar başlamış ve bugünkü durumunu almıştır. Çağımızda ki hızlı teknolojik değişimler, bazı tanım ve kavramların da değişmesine yol açmaktadır. Öküz Mehmet Paşa, doğduğu yöreye yaptırdığı bu yapıyla yörenin kaderini çizerek, Ulukışla'nın doğusuna katkı yapmıştı.

21.Yüzyılın değişiminin öncüsü konumundaki kamu yöneticileri ve Ulukışlalılık bilincine sahip herkesin görevi de; bu yapıyı ayakta tutarak, işlevini çağımıza uyarlayarak, sosyal ve kültürel aktivite merkezi durumuna getirip, bölgenin ekonomik kaderini değiştirmek olmalıdır.

Türk - Japon Vakfı ve Japonya'yla ilişkiler

Yazan:
Prof. Dr. Cafer Tayyar SADIKLAR
Başkent Niğde Vakfı
Onur Kurulu Başkanı

Değerli Hemşehrilerim;

Başkent Niğde Vakfı Yönetim Kurulu Başkanlığı'ndan ayrıldıktan sonra her ne kadar Onur Kurulu olarak Başkent Niğde Vakfı ile ilişkilerimi devam ettirmiş isem de Türk Japon Vakfı'nı kurarak yeni bir Vakıf'ta çalışmalarım olmuştur.

Türk Japon Vakfı senedine göre; vakfın amacı Türkiye ile Japonya arasındaki Sosyal, Kültürel, Teknik, Ekonomik, Eğitim, Sağlık ve benzeri alanlardaki dostluk ve işbirliğini geliştirmektir.

Türk Japon Vakfı kuruluşundan bu yana 20. yılını tamamlamıştır. Kuruluşunun 15. yılında Ankara Oran'da bir Kültür Merkezi inşa ettirmiştir. Bu Kültür Merkezi hem finansman hem de içerik bakımından örnek bir Kültür Merkezidir. Bugüne kadar 500'den fazla etkinlik yapılmıştır. Bu Merkezin salonları Başkent Niğde Vakfı'na da açıktır.

Japonya ile Türkiye arasındaki ilişkilerin geçmişi 100 yılı aşan bir zamana dayanmaktadır. Osmanlı İmparatorluğu'na ait Ertuğrul Fırkateyni'nin Japonya açıklarında karaya oturması ve Japonya'nın bu felaket karşısında gösterdiği yardımsever tutum iki ülke arasında kalıcı bir dostluğa dönüşmüştür. Bu dostluğun 2010 yılında 120. yılı kutlanmıştır.

Japon hükümeti ve Japon vatandaşları 1999'daki Marmara Depreminde bölgeye çok önemli yardımlar yapmışlar ve hatta Adapazarı'na bir Japon Köyü inşa etmişlerdir.

Türkiye ile Japonya arasındaki ekonomik gelişmeler ise 1960'lı yıllarda yoğunlaşmış ve gelişmiştir. O yıllarda Hazine Genel Müdürlüğü'nde Japon Kredilerinden Sorumlu Genel Müdür olarak çalıştım. Alınan kredilerle birçok fabrika ve ayrıca köprüler ve barajlar yapılmıştır. Ekonomik ilişkiler yıllar geçtikçe gelişmiş ve İstanbul Boğazının altında inşa edilen Marmaray Projesi'de ilk defa Vakfımız Kültür Merkezinde yapılan Türk Japon İş Konseyinde ele alınmıştır.

Türk Japon Vakfı ve Kültür Merkezimizde yapılan faaliyetlerle ilgili bazı bilgiler aşağıda ayrıca sunulmuştur.

- Kültür Merkezimizin temeli 5 Mayıs 1996 tarihinde Türkiye'nin 9. Cumhurbaşkanı Sayın Süleyman Demirel tarafından atılmıştır.
- Açılışı 3 Mayıs 1998 tarihinde Altes Prens Takahito Mikasa ve 9. Cumhurbaşkanı Sayın Süleyman Demirel tarafından gerçekleştirilmiştir.

- 4 Mayıs 1998 tarihinde Türk Japon İş Konseyi Kültür Merkezimizde toplanmıştır.
- 16 Ocak 2003 Japonya'da Türk Yılı'nın açılış zamanın Başbakanı şimdiki Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül tarafından Kültür Merkezimizde yapılmıştır.
- 11 Ocak 2006 tarihinde zamanın Japonya Başbakanı Sayın Junichiro Koizumi Kültür Merkezimizi ziyaret etmiştir.
- 2010 Türkiye'de Japon Yılı açılış töreni 4 Ocak 2010 tarihinde zamanın Kültür Bakanı Sayın Ertuğrul Günay ve Japonya Dışişleri Bakanı Sayın Katsuya Okada'nın katılımlarıyla Kültür Merkezimizde yapılmıştır.
- Kültür Merkezimiz açılışından günümüze 500'ün üzerinde etkinliğe ev sahipliği yapmıştır.
- Başka bir önemli ziyaret 10 Ekim 2011 tarihinde gerçekleşmiş ve Vakfımızı ziyaret eden Japonya Dışişleri Bakanlığı Ortadoğu Masası sorumlusu Sayın Kansuke Nagaoka şu ifadeyi kullanmışlardır; "Japon yatırım şirketleri bundan sonraki yatırımlarını Türkiye gibi ülkelere kaydırmak istemektedirler."

Bu görüş Vakfımızca iş dünyasına ve resmi makamlara uygun şekilde duyurulmaya çalışılmıştır. Nitekim, 2013 sonlarında ve 2014 yılı başlarında Japonya'dan Türkiye'ye birçok firma gelmiş ve iş dünyamıza katılmışlardır.

Son dönemlerde Kültür Merkezimize yapılan en önemli ziyaretler ise şu şekildedir;

- Mayıs ve Ekim aylarında Türkiye'ye gelen Japonya Başbakanı Sayın Shinzo Abe Mayıs ayında T.B.M.M. Başkanı Sayın Cemil Çiçek ile birlikte Vakfımızı ziyaret etmişlerdir.
- Ayrıca, The Bank Of Tokyo - Mitsubishi UFJ, Ltd. (BTMU) Başkanı Sayın Nobuyuki Hirano 7 Şubat 2014 tarihinde beraberindeki bir heyetle Kültür Merkezimizi ziyaret etmişlerdir.

Bu gelişmelerin ışığında Türk Japon Vakfı Kültür Merkezi Türk - Japon ilişkilerinde önemli bir köprü oluşturmaktadır. Türk Japon Vakfı Başkanlığını yapmış olmam Başkent Niğde Vakfı'yla ilişkilerimi azaltmamıştır. Her zaman Niğdeli olmakla övünmekte ve elimizden geldiği kadar destek sağlamaktayız.

Yeni seçilen Yönetim Kurulu'na başarılar dilerim.

NASIL BİR BELEDİYE BAŞKANI ? BELEDİYE BAŞBAKININDAN BEKLENTİLERİMİZ

Yazan:
Dr. Nadi ÖZDAMAR

Önümüzde, 30 Mart 2014 de yerel seçimler var. Belediyeler kurum olarak o kentte yaşayan yurttaşların başta temizlik, su, yol, kanalizasyon, imar gibi gerekli ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kurulmuşlardır. Belediyeleri bu rutin işleri dışında, ayrıca sosyal belediyecilik olarak tanımlanan, halkın yaşamına etki eden, farklı etkinliklerle de kent yaşamına katkı verirler.

Sade Niğdeli yurttaşlar olarak Belediye Başkan ve Belediye Meclis üyelerinden elbette beklentilerimiz olacaktır. Bu beklentilerimizi özetleyecek olursak;

- Niğdelilere hizmet ve onları mutlu etmek için seçilmiş olduğunuz bilinciyle, demokratik, katılımcı bir yönetim sergilemelidir.
- Bilime, yasalara, şehircilik ve mimarlık kurallarına, plan fikrine, uzmanlıklara ve takım çalışması ruhuna saygı göstermelidir.
- Ben bilirimci ve keyfi davranışlarda bulunmadan, hizmeti kentte yaşayanların tümüne ayırım gözetmeden yapmalıdır.
- Çocuklara, yaşlılara, engellilere ve yoksullara ayrıca özen göstermelidir.
- Kentin havasını, suyunu, toprağını, yeşilini, doğal ve tarihsel sitlerini, ekolojik dengesini ve tüm canlılarını korumalı, tarım alanlarını, yeşil alanları bağ ve bahçeleri, su havzalarını yapılaşmaya ve yağmaya açmamalıdır.
- Niğde'nin tarihsel dokusunu, arkeolojik ve kültürel değerlerini korumalı, tarihsel yapıtlar arasında ayırmacılık yapmamalıdır.
- Kentsel planlamada, geniş katılımlı, bilimsel planlama ve tasarım ilkelerinin yanı sıra kentin ve kentlilerin tümünün yararını gözetmelidir.
- Plan bütünlüğüne aykırı değişiklik yapmamalı, noktasal imar kararları ya da plan değişiklikleriyle spekülasyon ve rant alanları yaratmamalıdır.
- Önemli kentsel uygulamaları, tepeden inme kararlarla değil, şeffaflık içinde, Niğdelilerle paylaşarak,

uzman kuruluşların ve sivil toplum kuruluşların görüşlerinden yararlanarak yapmalıdır.

- Merkezi yönetimden gelebilecekler de dahil, Niğde ve Niğdelilerin yararına olmayan türden baskılara karşı göğüs germelidir.
- Kentsel dönüşümün haktan yana olmasını gözetmeli, rant sağlama aracı haline dönüştürülmesine mani olmalıdır.
- Belediye arsalarını satarak elden çıkarmamalı, o arsaları Niğdelilerin yararına açık hale getirmeli, yeni gecekondulara ve kaçak yapılaşmaya göz yummamalıdır.
- Ulaşımında bireysel taşımacılığa değil, toplu taşımacılığa önem vermelidir.
- Kentimizi, sokakları, kaldırımları, parkları bakımlı ve temiz tutmalı; sokakların ve özellikle yaya kaldırımlarının otopark haline getirilmesine izin vermemelidir.
- Kentsel altyapı çalışmalarını bir plan ve program çerçevesinde ve disiplin içinde yapmalıdır.
- Eğitim, bilim, sanat, kültür ve sporun koruyucusu ve destekçisi olmalıdır.
- Niğde'nin ekonomisine ve refahına katkılar getirecek girişimlere destek vermelidir.

1- Belediyemizin kaynaklarını şeffaflık içinde ve doğru kullanmalı, belediye iktisadi teşebbüslerinin şeffaflık içinde çalışmasını ve denetlemesini sağlamalı, belediye olanaklarını çıkar kapısı olarak kullanırmamalıdır.

2- Sokak afişleri ya da medya ilanlarıyla kendinizi övmemeli ve övdürmemelidir.

3- Hukukun üstünlüğüne, demokratik ve laik cumhuriyet ilkelerine bağlı kalmalı, dini hiçbir zaman siyasete alet etmeden Niğdelilere hizmet etmelidir.

Bu beklentilerimiz düş olarak kalsa bile, adaylara şu günlerde mutlaka uyarıcı ve belki de yararlı olacaktır. Saygılarımla.

Yürekler Dağlandı: Erciyes Dağı'ndan dönen Niğde Üniversitesi öğrencilerini taşıyan midibüsün buzlu yolda kayarak elektrik direğine çarpması sonucu meydana gelen trafik kazasında 11 kişi hayatını kaybetti.

Polis Memuru İntihar Etti: Niğde Evlerinde bir apartmanın üçüncü katında ikamet eden polis memuru Halil İbrahim Talas (41) beylik tabancasını başına dayayarak tetiğe bastı. Talas tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

Yaban Hayvanlarına Yiyecek Bırakıldı: Niğde'de olumsuz kış koşullarında yaban hayvanları popülasyonlarını desteklemek, onların sürdürülebilir yaşamlarını devam ettirmek için doğaya 500 kg yiyecek bırakıldı.

Beldelerin Yarısı Köye Dönüşüyor: Niğde'de nüfusu 2 binin altında kalan 23 belde, 30 Mart yerel seçimlerine köy statüsünde girecek. Niğde'de 46 belde belediyesinden 23'ü kapanırken, Ulukışla ve Çamardı ilçelerindeki tüm belde belediyelerinin kapısına kilit vurulacak.

Niğde Merkez: Çavdarlı, Çayırılı, Dikilitaş, Hacıbeyli, İçmeli, Koyunlu, Ovacık, Elmalı, Kayırılı.

Çamardı İlçesi: Bademdere, Burç.

Altunhisar İlçesi: Ulukışla, Yakacık, Çömlekçi, Yeşilyurt.

Bor İlçesi: Karanlıkdere, Kızılcık.

Çiftlik İlçesi: Kitreli.

Ulukışla İlçesi: Çifttehan, Yeniyıldız, Aktoprak, Darboğaz.

Bolkarlar'a Kayak Tesisi: Niğde Milletvekili Alpaslan Kavaklıoğlu'nun da yakından takip ettiği projeye göre Bolkarlar'a kayak tesisi ve teleferik yapılacak, yarım kalan otel inşaatı da tamamlanacak.

Kemerhisar'a Toplu Konut: Bor ilçemize bağlı Kemerhisar beldemizde 165 adet konut, 1 adet büfe ile Altyapı ve çevre düzenlemesi inşaatı TOKİ tarafından 11 Şubat 2014'de ihale edilecek.

Cullaz Sokak Turizme Açılacak: Niğde Valisi Necmettin Kılıç, beraberindeki heyet ile birlikte Cullaz Sokakta bulunan tarihi Niğde Evlerinde incelemelerde bulundu ve tarihi evlerin tadilatlarının yapılarak turizme kazandırılacağını belirtti.

Niğde Üniversitesi'ne "Mükemmellik Ödülü": Niğde Üniversitesi Türkiye'den 26 yükseköğretim kurumunun başvurduğu 2013 yılı "AKTS Etikesi" (Avrupa Kredi Transfer Sistemi) ödülüne layık görülen 15 Türk üniversitesinden biri oldu.

Yaban Keçisi Avı Başladı: Demirkazık Yaban Hayatı Geliştirme Sahası'nda dağ keçisi avlamak için Meksika, Almanya ve Amerika'dan avcılar Niğde'ye geldi. Avcıların 8 yaş üzerinde üreme yeteneğini kaybeden ve boynuz uzunluğu 100 santimetreyi aşan keçileri avlayabilecekler. Her bir dağ keçisi içinde 5.428 lira ödeyecekler.

Halil İbrahim Yaşar Geri Döndü: 2003-2010 yılları arasında 7 yıl süreyle Niğde Milli Eğitim Müdürü olarak

görev yapan Halil İbrahim Yaşar 4 yıl aradan sonra eski görevine döndü.

Yeşilgölcük Bağlantı Yolu Bitiyor: Vali Necmettin Kılıç otoyol projesinin 11, 6 km'lik Gölcük bağlantı yolunun peyzaj çalışmalarının devam ettiğini, söz konusu yolun 2014 yılında trafığe açılmasının öngörüldüğünü belirtti.

Uğur Mumcu Unutulmadı: Uğur Mumcu'nun ölüm yıldönümü nedeniyle Niğde Cumhuriyet Meydanında Cumhuriyet Halk Partisi, Atatürkçü Düşünce Derneği, Eğitim- İş, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği ve diğer Sivil Toplum Örgütleri Atatürk anıtına çelenk sunup topluca İstiklal Marşı söylediler.

Sungurbey Camiinde Tarih Yok Olmasın: Araştırmacı gazeteci yazar Ömer Fethi Gürer, Sungurbey Camiinde tarihin yok olmak üzere olduğunu ileri sürerken yetkililerin bir an önce tedbir almasını istedi. Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne defalarca mektup yazdığını belirten Ö. Fethi Gürer, İlhanlılar döneminde inşa edilmiş olan caminin doğu portalında bitki, hayvan ve geometrik figürlerin önemli ölçüde tahrip olduğunu söyledi.

Niğde'de İşsiz Sayısı 17 Bin: Niğde İŞ-KUR İl Müdürü Mustafa Toköz, işsizliğin Niğde'de en çok konuşulan konulardan biri olduğunu belirterek; 4.629'u kadın ve 12.513'ü erkek olmak üzere 17.142 kayıtlı işsiz olduğunu söyledi.

İbrahim Katırcıoğlu Vefat Etti: Niğde Esnaf Sanatkarlar Kredi- Kooperatifi Eski Başkanı, Niğde Esnafarından Kuru Kahveci, Merhum Murtaza Katırcıoğlu'nun evladı İbrahim Katırcıoğlu vefat etti. Merhuma Allah'tan rahmet, yakınlarına sabır, metanet ve başsağlığı diliyoruz.

Yeni Yıldız 8 Yaşında: İmtiyaz sahibi ve Genel Yayın Yönetmenliğini Şerife Türkes Kanaatbilen'in üstlendiği "Türkiye'de YENİYILDIZ" gazetesi, Niğde'de günlük yerel gazete olarak 8. yılını kutladı. Nice uzun yıllar yayın hayatını sürdürmesini diliyoruz.

Magandalar Çocuk Parkı Yaktı: Efendibey Mahallesi'ndeki çocuk parkı kimliği belirlenemeyen şehir eşkiyaları tarafından yakıldı. Mahalle çocukları göz yaşlarına boğuldu. Yazıklar olsun!

Niğde 1 Verdi 3 Aldı: Devlet Niğde'de 2013 yılında 226 milyon lira vergi topladı, 727 milyon lira harcadı. Niğde devlete verdiğini, 500 milyon lira fazlasıyla geri almış oldu.

Niğde'de Petrol Var mı, Yok mu? : Niğde Milletvekili Doğan Şafak Enerji Bakanı Taner Yıldız'a verdiği soru önergesinde; Bor ilçemiz yakınlarında geçtiğimiz yıllarda petrol ve kaya gazı rezervlerinin bulunduğu bildirilmesine rağmen, sonuçla ilgili bir açıklama yapılmamasının nedenini sordu.

Niğde Belediye Başkan Adayları Belli Oldu: 30 Mart yerel seçimlerine katılacak adaylar belli olmaya başladı. Bunu göre: AKP'den Faruk Akdoğan, CHP'den Fahri

Eker, MHP'den Fikret Çıtırgı, Saadet Partisi'nden Nihat Altıparmak, Büyük Birlik Partisi'nden Ali Ayhan.

Patates Üretiminde Türkiye Birincisiyiz: TUİK'in patates üretimi ile ilgili istatistik çalışmasında Niğde 801 bin ton ile Niğde Türkiye birincisi oldu. Niğde'yi 591 bin ton ile İzmir, 433 bin ton ile Afyon, 323 bin ton ile Nevşehir takip ediyor.

Niğde Emniyet Müdürü Değişti: Niğde Emniyet Müdürü Ali Doğan Uludağ Hatay Emniyet Müdürlüğüne atanırken Niğde'ye Polis Başmüfettişi Ali Kemal Kurt getirildi.

Niğde'ye 3 Yeni Otopark: Kent Meydanı Projesindeki 700 araçlık kapalı otopark ile birlikte Bor Caddesi ve Paşakapı Caddesine birer kapalı otopark daha yapılacak. Bu arada Kızılca Deresi ıslah edilerek Amas Mevkiinden Akkaya Barajı'na kadar olan bölge yeniden düzenlenecek.

Niğde- Ankara Otoyol'u 2018'de: Karayolları Genel Müdürü Cahit Turhan'ın verdiği bilgiye göre; Ankara Niğde Otoyol projesi 2018'de tamamlanacak.

Devlet Hastanesine Ek Bina: Geçtiğimiz aylarda yeni binasına taşınan 300 yataklı Niğde Devlet Hastanesi'ne en az 100 yataklı ek bina yapılacak. 8 katlı olacak ek bina 2015 de hizmet vermeye başlayacak.

Bor MOBESÉ'den Canlı İzlenecek: Bor ilçesinde birçok kavşak ve şehir merkezine Bor belediyesi tarafından yerleştirilen MOBESÉ kameralardan, Bor ilçesi internet bağlantısı ile canlı olarak izlenebilecek.

Kaçak Ava Geçit Yok: Orman ve Su İşleri Niğde İl Müdürü Turgut Koçak, ava kapalı alanlarda avlandıkları tespit edilen 71 avcıya idari yaptırım veya tazminat cezası uygulandığını bildirdi.

Niğde'de 1588 Çift Evlendi, 396 Çift Ayrıldı: Niğde Nüfus ve Vatandaşlık İl Müdürlüğü'nden yapılan açıklamada 2013 yılı içinde 1588 çift evlendi, 396 çift boşandı. Ayrıca bir yıl içinde Niğde'de 3.741 doğum, 1.029 ölüm vakası tespit edildi.

Sefa Altınyüzük'ten Altın Madalya: Gürcistan'ın başkenti Tiflis'de gerçekleştirilen Uluslar arası Open Tekvando Şampiyonasında 49 kilo kategorisinde Sefa Altınyüzük birinci olarak altın madalya kazandı.

Patates Niğde'de Fabrika Konya'da: Türkiye'de yıllık patates üretiminin 4'te biri Niğde'de gerçekleşiyor ve Türkiye'de en çok patates üreten il konumunu koruyor; ama, patatesle ilgili tek bir sanayi tesisi bulunmuyor. Konya Şeker Fabrikası ise geçen ay Türkiye'nin ilk patates nişastası fabrikasını açarak faaliyete başladı.

Niğde Üniversitesi Büyüyor: Niğde Üniversitesi'nde bu yıl açılan 4 yeni bölümün aktif hale getirildiği, dolayısıyla 7 fakültesinin tamamının aktif durumda olduğunu vurgulayan Rektör Prof. Dr. Adnan Görür yakında 500 ve 1000 kişilik yurt yapım çalışması olacağını bildirdi.

Niğde Belediye Bütçesi 101 Milyon: Niğde Belediyesi 2014 yılı Performans Programı ve Mali Bütçesi Be-

lediye Meclisinde görüşülerek kabul edildi ve bütçe 2014 yılı için 101 milyon olarak belirlendi.

Kemerhisarlıların Başkanı Yeniden Ahmet Çimen: Ankara Kemerhisarlılar Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği 3. Olağan Genel Kurulu yapıldı. Dernek Başkanlığına yeniden Ahmet Çimen seçilirken yönetim kurulu üyeliklerine Güner Arsoy, Uğur Vulga, Şahabettin Hoyrat, Mehmet Şan seçildiler.

Patates Üreticileri Birliği Kuruluyor: Ziraat Mühendisi Rasim Yılmaz'ın verdiği bilgiye göre; Niğde'de 801 bin ton patates üretimi ile şampiyon olmasına rağmen patates ile ilgili alt yapı olmadığını, tohumluk patates üreten firma sayısı Türkiye'de 43 olmasına rağmen Niğde'de olmadığını; dondurulmuş patates fabrikası Türkiye'de 7 tane, ama Niğde'de yok, patates çips fabrikası Türkiye'de 4 ama Niğde'de yok, un püre nişasta fabrikası Türkiye'de 1 tane ve o da Konya olduğunu bildirdi.

Bu arada Niğde İl Gıda ve Tarım Müdürü Murat Türkmen önümüzdeki günlerde Niğde'de Patates Üreticileri Birliği kurulacağını söyledi.

Yardım Sevenler Derneği 86 Yaşında: Türkiye Yardım Sevenler Derneği Niğde Şubesi Başkanı Gülgün Altan, Cumhuriyet tarihimizin ilk gönüllü kuruluşlarından olan Derneğin 19 Şubat 1928 tarihinde Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün özverileriyle kurulurken isim babalığını da Atatürk'ün yaptığını söyledi.

Niğde'de Araç Sayısı 80069 Oldu: Türkiye İstatistik Kurumu Verilerine göre, ülkemizde trafiğe kayıtlı araç sayısı 1 Ocak 2014 tarihi itibarıyla 17939447 olurken, Niğde'de araç sayısı 80069'a ulaştı. TUİK verilerine göre Nevşehir'de 92505, Aksaray'da 92336 trafiğe kayıtlı araç bulunuyor.

İngilizce Eğitim Veren İlk ve Tek Fakülte: Niğde Üniversitesi Tarım Bilimleri ve Teknolojileri Fakültesi Dekan Vekili Prof. Dr. Mustafa Bayrak, Fakültelerinin 2011 yılında dört bölümünün ve beş lisans programı planlanarak kurulduğunu söyledi. Fakültelerinde halen her biri uluslar arası saygı konumu olan 18 öğretim üyesi bulunduğunun altını çizen Prof. Dr. Bayrak, Fakültelerinin 2013 yılı sonunda Doğu Grubu tarafından bağışlanan Fakülte binasına taşındığını belirtti.

Listeler Hazır: Yerel seçim çalışmaları gösterdi ki Niğde'de, Niğde Belediye Meclisi için 31 kişi seçilecek. İl Genel Meclisi için; Niğde merkezde 6, Bor'da 4, Çiftlik'te 3, Altınhisar'da 2, Çamardı'da 2, Ulukışla'da 2 kişi seçilecek.

İstanbul'da Niğdeliler Federasyonda Birleşti: İstanbul'da bulunan Niğde Dernekleri kısa adı NİĞDEF olan "İstanbul Niğde Dernekler Federasyonu" çatısı altında birleştiler. Darısı konfederasyon kurulmasına.

Yardım Sevenler Altan'la Devam: Yardım Sevenler Derneği Niğde Şubesinde yapılan genel kurulda Gülgün Altan yeniden başkan seçildi. Yönetim Kurulu üyelerine; Münevver İleri, Selma Esirgen, Asuman Koçtor, Seher

Mandacı, Zehra Bayhan, Işık Atalay, Ayten Soylu, Serap Erel, Denetim Kurulu üyeliklerine de Nevin Köroğlu, Serpil Ceyhan, Suzan Bayhan seçildiler.

Niğde Üniversitesinde 20 Bin 300 Öğrenci Var: Niğde Üniversitesine bağlı 7 fakülte, 8 meslek yüksek okulu, 3 enstitüde toplam 20 bin 300 öğrenci öğrenim görürken bunların 2 bin 379'u Niğdeli, 17 bin 921'ini de 80 ilden ve Kıbrıs ile yurtdışından gelen öğrenciler oluşturuyor. Niğde Üniversitesi'ne en çok Adana, Ankara, Mersin, Aksaray, Hatay, Gaziantep, Kayseri ve Kahramanmaraş'tan öğrenciler geliyor.

Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği 25 Yaşında: ÇYDD'nin 25. kuruluş yıldönümü Niğde Şubesi Başkanı Ahmet Server Işık'ın koordinesinde düzenlenen program kapsamında kutlandı. 21 Şubat 1989 tarihinde Prof. Dr. Türkan Saylan'ın önderliğinde kurulan ÇYDD; Atatürk ilke ve devrimlerini korumak, geliştirmek, çağdaş eğitim yoluyla çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmak özellikle kız çocuklarından (kardelenler) oluşan bir toplum oluşmak amacını sürdürmektedir.

Aziz Vasilyo Kilisesi Turizme Kazandırılacak: Niğde'nin Konaklı Belediyesi mücavir alan içerisinde bulunan bölgenin en büyük kilisesi Aziz Vasilyo Kilisesinin yıllardır yapılamayan restorasyon çalışmalarına nihayet başlanacak.

Üniversiteden Spora 9, 5 Milyon Yatırım: Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Yerleşkesi içerisinde inşa edilen uluslar arası standartlara uygun "Atletizm pisti ve Sentetik Yüzeyle Futbol Sahası"nın yapımı tamamlanarak öğrencilerin hizmetine sunuldu.

Ülkemizde 606 Bin Niğdeli Yaşıyor: Niğde dışında yaşayan Niğdeli sayısı Niğde'de yaşayan Niğdelilerden fazla çıktı. Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemine göre Niğde'nin nüfusu 343658 olarak açıklandı. Türkiye genelinde Niğdeli sayısı ise 606238 olarak hesaplandı. Niğde'de ikamet eden Niğdelilerin sayısı 299597 oldu.

İllere göre Niğde dışında yaşayan Niğdelilerin dağılımı şöyle: İstanbul'da 88061, Ankara'da 47423, Adana'da 27845, İzmir'de 20021, Mersin'de 16314, Bursa'da 13977, Antalya'da 10845, Konya'da 10250, Kayseri'de 9649, Kocaeli'de 7096, Eskişehir'de 3088 Aksaray'da 5213, Manisa'da 2408, Nevşehir'de 2316, Tekirdağ'da 3416, Hatay'da 2 bin 618, Aydın'da 2 bin 227, Denizli'de 1 bin 808, Sakarya'da 2392, Kütahya'da 1 bin 061 Gaziantep'te 1033, Muğla'da 2383 Niğdeli yaşıyor.

2 Yılda 38 Ölü, 2089 Yaralı: Niğde Emniyet Müdürlüğü'nün trafikle ilgili verilerine göre geçtiğimiz 2 yıl içerisinde trafik kazalarında Niğde'de 38 kişi hayatını kaybederken 2089 kişi de yaralandı.

Niğde'de İhracat da İthalat da Arttı: Kısa adı TÜİK olan Türkiye İstatistik Kurumu verilerine göre Niğde'nin 2013 yılında ihracatı %55,9, ithalatı da yüzde %213,5 arttı. Niğde 2013 yılında toplam 69 milyon 723 bin dolar ihracat, 43 milyon 093 bin dolar ithalat gerçekleştirdi.

Avrupa'nın En Nitelikli Kayak Merkezi Ulukışla'da: Meydan Yaylası Kayak Merkezi çalışmalarının ön etüd sonuçlarını açıkladı. Niğde'nin Ulukışla ilçesi yakınlarındaki Bolkar Dağları'nda yapılması planlanan dağcılık ve kış turizmiyle ilgili çalışmalar yoğun tempoyla sürüyor. Bolkar Dağları'na yağan karın kalınlığının ülkemizin kayak merkezleri, hatta Avrupa'nın Kayak merkezleri arasında nitelik olarak ilk sırada yer aldığı belirtildi.

Niğde'nin 6. Yerel Gazetesi, Detay Haber: Niğde'de 29 Ekim 2011 tarihinden beri haftalık olarak yayınlanan "Detay Haber Gazetesi" günlük yayın hayatına başladı. Detay Ajans, Gazete ve Matbaacılık Tesisleri sahibi gazeteci Uğur Mart ve ekibine yeni yayın döneminde başarılar dileriz.

Niğde Atatürkçü Düşünce Derneği Yeni Binasında: Belediye Başkanlığı binasındaki bürosundan ayrılan Niğde Atatürkçü Düşünce Derneği, açılışını ADD Genel Başkanı Sayın Tansel Çölaşan'ın yaptığı bir törenle, Emekli Öğretmen Necla Özdamar'ın bağışladığı yeni daireye taşındı. Atatürk döneminin ilk öğretmenlerinden kayınpederi Merhum Süleyman Özdamar'ın ve öğretmen eşi Merhum Erol Özdamar'ın anılarını yaşatmak için bu daireyi bağışladığını dile getiren Necla Özdamar, aynı zamanda Vakfımız Kurucularından ve önceki dönem Başkanlarımızdan Dr. Y. Nadi Özdamar'ın da yengesidir.

Traktör Sayısı 14 bin 162'ye Yükseldi: Niğde Ziraat Odasının verilerine göre 2012 yılında 13 bin 894 olan Niğde'deki traktör sayısı Kasım 2013 tarihinde 14 bin 162'ye yükseldi.

TÜRKİYE'nin çocuk yaşta annelik haritası ilk kez çıkarıldı. "Erken yaşta annelikte" birincilik Niğde'de.

Türkiye Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı'nın (TEPAV) 19 yaş altı doğurganlığa göre sıraladığı illerde Niğde'yi Nevşehir ve Kars takip ediyor. Ergen doğurganlık oranının en düşük olduğu illerin başında binde 35.88'lik oranı ile Tunceli geldi.

Bir başka çalışmada Türkiye'de kayıtlara girmiş 346 "15 yaş altı anne" vakası görüldü. Bu iller arasında İstanbul ve İzmir'de 24'er, Kahramanmaraş'ta 14, Adana'da 20, Ağrı'da 20, Van'da 16 'çocuk yaşta anne' çıktı. (Hürriyet gazetesi haberi)

Niğde'de hain saldırı: Ulukışla İlçemiz yakınlarında ve otoyol üzerindeki 7.tünel çıkışında, hain teröristlerce 20 Mart 2014 tarihinde gerçekleştirilen saldırıda Astsubay Adil KOZANOĞLU, Polis Adem ÇOBAN şehit olurken, Turan YAŞAR isimli bir sivil yurttaşımız da hayatını kaybetti. Sekiz asker ile bir vatandaş ise yaralandı. Sadırganların, ikisi yaralı olmak üzere üçü de yakalandı. Hayatını kaybedenlere Tanrıdan sonsuz rahmet, tüm yakınlarına ve Milletimize sabırlar ve baş sağlığı, yaralıları da acil şifalar diliyoruz.

VEFAT VE BAŞSAĞLIĞI

BAŞSAĞLIĞI Şahide Gönen (07.02.1921-28.01.2014)

20. Dönem Niğde Milletvekili ve 49. TC Hükümeti Devlet Bakanı ve Hükümet Sözcüsü Değerli Hemşerimiz Sayın Akın Gönen'in annesi Şahide Gönen hanımefendi 28 Ocak 2014 tarihinde Ankara'da vefat etti.

Eğitim camiasının yılmaz cengaverlerinden öğretmen Merhum Kazım Gönen'in eşi olan Şahide Gönen Ayla, Akın, Ömür, Güneş, Metin, Tekin ve Yıldız isimlerinde hepsi birbirinden değerli 7 evlat sahibi idi.

Vefatıyla, tüm yakınlarını ve sevenlerini derin acılara gark eden Şahide Gönen 29 Ocak 2014 tarihinde Ankara'da Hacı Bayram Veli Camiinde öğleyin kılınan cenaze namazından sonra, başta pek çok Emekli Vali, Eski Milletvekili ve Bakanlar olmak üzere, tüm yakınlarıyla sevenleri tarafından Cebeci Asri Mezarlığı'nda çok sevdiği oğullarından Merhum Metin Gönen'in mezarının hemen karşısında toprağa verildi.

Vakfımız, mekanının cennet olması dileğiyle Merhum Şahide Gönen'e Yüce Tanrıdan rahmet, başta Onur Kurulu Üyemiz Sayın Akın Gönen olmak üzere tüm evlatlarına, torunlarına, yakınlarına ve sevenlerine sabır, metanet ve başsağlığı dileriz.

BAŞSAĞLIĞI - Kemal Bakırcıoğlu (1928-2014)

Vakfımız Mütevelli üyelerinden İlhami Bakırcıoğlu'nun değerli babası olan ve 1955-1978 yılları arasında T. İş Bankası Bor Şubesi'nde hizmet veren Kemal Bakırcıoğlu (Niğde -1928) vefat etmiştir. Merhum Bakırcıoğlu 21.02.2014 tarihinde Niğde'de toprağa verilmiştir.

Ekemen'lerden Latife Bakırcıoğlu ile evli olan Merhum Kemal Bakırcıoğlu, İlhami, Ayşe, Mukadder ve Sibel adlarında dört evlat ve sekiz torun sahibidir. Şakacı ve yardımsever kimliğiyle herkes tarafından sevilen Bor'un değerlerinden Merhum Bakırcıoğlu'na Yüce Tanrı'dan rahmet, kederli ailesine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

BAŞSAĞLIĞI Gündoğdu Uyanık (1950-2014)

Niğde'miz eşrafından, Hafızzade Tüccar Ziya UYANIK ve Göncüzade Fikret UYANIK (GÖNCÜ)'ün oğlu, Nezahat UYANIK'ın Eşi, Ziya ve Yasin UYANIK'ın kıymetli babaları Eczacı Gündoğdu UYANIK yakalandığı amansız hastalığa yenik düşerek 04.01.2014 günü hakkın rahmetine kavuşmuştur.

10.10.1950 - Niğde Doğumlu olan Uyanık, İlk Orta ve Lise Öğrenimini Niğdede tamamladıktan sonra Ankarada Eczacılık Fakültesinden mezun olmuştur.

Uzun yıllar Niğdede Toptan ve Perakende Beyaz Eşya ticaret ile uğraşan Uyanık, sonrasında Niğdede Eczacılık yapmıştır.

Pek çok dernek ve sivil toplum kuruluşunun yönetim ve başkanlığı görevlerinde bulunan Gündoğdu UYANIK'ın Niğde nin gelişimi ve büyümesi adına unutulmaz katkıları vardır.

Niğde Vakfı olarak, Merhum Uyanık'a Tanrıdan rahmet, tüm sevenleriyle yakınlarına başsağlığı dileriz.

BAŞSAĞLIĞI Haluk Meral Gökmen (1941-2014)

Mustafa ve Banu Gökmen'in değerli evlatları, Sayın Zeynep Gökmen'in kıymetli eşi, Özgür'le Aytaç'ın babaları, bestekar ve sanatçı Hemşerimiz Merhum Hüseyin Gökmen'in kuzeni Haluk Meral Gökmen 24.03.2014 tarihinde vefat etti. Tüm yakınları ve sevenleri tarafından 26.03.2014 günü Ankara'da ebedi yolcuğuna uğurlanan Merhum Gökmen'e Yüce Tanrıdan rahmet, yakınlarıyla sevenlerine de sabır ve başsağlığı dileriz.

Merhum ve merhumelere Allah'tan rahmet, kederli ailelerine ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

YILDIZ DENETİM VE MALİ MÜŞAVİRLİK
SADETTİN YILDIZ

İZMİR CAD. NO: 33/26 KIZILAY - ANKARA Tel: 0312 417 58 53

POM-TES

Sulama ve Yağmurlama Sistemleri

- * Futbol, Atletizm ve Çeşitli Spor Alanları Proje - İnşaat El ve Otomatik Sulama Springleri - Kontrol Üniteleri - Elektrik Kumanda Panoları ve Montajı
- * İçme Suyu - Tarımsal Sulama - Atık Su Proje, Tesis, Malzeme ve Montajı
- * Santrifüj Pompa - Dalgıç Pompa - Dik Milli Pompa Proje - Karakteristik Eğrileri Test Standları ve Kataloglarının Hazırlanması
- * İş ve Tarım Makinaları Proje ve İmalatı

Açı ayarlı
döner başlıklı
sulama springi

POM-TES

POMPA MAKİNA İMALAT
İNŞAAT SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Kazım Karabekir Caddesi Sütçüoğlu İşhanı Kat: 3 No: 37/95
Tel: (0312) 341 49 65 Fax: 341 49 65 İskitler 06060 ANKARA